

Молода Україна

журнал українського демократичного молоді

РІК ВИДАННЯ XXXIV

ЛИСТОПАД — 1984 — NOVEMBER

Ч. 338

Закінчення праці Школи гри на бандурі при ОД УМ-і, СУМ-і (Етобіко), і Ансамблю бандуристів ім. Гнатка Хоткевича в Торонто.

5-го червня 1984 р.
Фото І. Корця

ISSN 0026-9042

НАШІ ПРЕДСТАВНИЦТВА:

В Канаді:

B. Yaremchenko,
28 Frontenac Rd.
London, Ontario

Gregory Hawryluk
18 Meadowbrook Ave.
St. Catherines, Ont., L2M 7H1

Ihor J. Lysyk
885 Beaufort Ct.
Oshawa, Ont. L1G 7J7

T. Boyko
2582 Cornwall Dr.
Penticton, B.C.
Y2A 6X3

В США:

Головний представник

George Smyk
9559 Patton
Detroit, Mich., 48228

Iw. Ivahnenko,
72 Feather Bed Ln.
Hopewell, N. J. 08525

Leonid Jemetz,
2941 Amboy Road,
Warners, N. Y. 13164

W. Ponomarenko,
5302 Vandalia Ave. S. W.
Cleveland, Ohio, 44144

У зах. Німеччині:

Mychajlo Ihnatenko
2. Hamburg — Wandsbek,
Lesserstr. — 225
West Germany

В Англії:

A. Bondarenko
78 Kensington Park Rd.
London W. 11, — England

Австралія:

T. Myronenko
P. O. Box 302
Parramatta, N. S. W.
Australia 2150

МОЛОДА УКРАЇНА

Видає Центральний Комітет
Об'єднання Демократичної
Української Молоді.
Голова ЦК: О. ПОШИВАНИК

Редакція:

Л. Ліщина, С. Голубенко,
Ю. Криволап, В. Родак,
А. Лисий, О. Пошиваник,
Ю. Смик, О. Харченко,
Л. Павлюк.

Адміністратор Зіна Корець

MOLODA UKRAINA

A Ukrainian Monthly Magazine
Published by the Central Committee
of the Ukrainian Canadian Youth
Association — ODUM

In USA — Association of American
Youth of Ukrainian Descent.

President: A. Poszewanyk

5240 N. Le Claire Ave.
Chicago, Ill. 60630, USA

УМОВИ ПЕРЕДПЛАТИ:

Річна передплата

У США, у Канаді і в Україні 12.00 доларів
Ціна одного примірника: 1.25 дол.

В Австралії 8.00 дол. (австрал.)
Ціна одного примірника: 90 центів

В Англії і Німеччині 9.00 дол. (америк.)
Ціна одного примірника: 1.00 дол.

В усіх інших країнах Європи 7.50 дол. (америк.)
Ціна одного примірника: 85 центів (амер.)

В усіх країнах Південної Америки 7.00 дол. (америк.)
Ціна одного примірника: 65 центів (амер.)

Зазначене число після прізвища передплатника означає останнє
число журнала, за яке заплачено передплату.

За зміну адреси просимо присилати поштові значки або інтер-
національні купони (International coupon) на суму 25 канадій-
ських центів.

Редакція не приймає матеріалів без п.д.пису автора і застерігає
за собою право скорочувати статті і правити мову, рукописів
не повертає

Статті підписані прізвищем або ініціалами автора не завжди
відповідають поглядам редакції.

За зміст і мову оголошень редакція не відповідає.

Листування з редакцією та адміністрацією просимо слати:

MOLODA UKRAINA,

Box 40, Postal Station "M", Toronto, Ontario, Canada, M6S 4T2

В ЦЬОМУ ЧИСЛІ ЧИТАЙТЕ: Поезії — П. Косенко, Н. Забіла. Убив-
ство українського журналіста. О. Пошиваник — В Чікаго вшанували
митр. Липківського. І. Безпечний — "Живі смолоскипи" Я. Славути-
ча. О. Харченко — Зустріч онтарійського міністра. В. Баштур —
Відкриття залі "Полтава" Слово М. Співака. В. К. С. — Олімпіада
84 вже за нами. О. Пошиваник — Відкрито нову домівку ОДУМ-у в
Чікаго. Родинна хроніка. Листи до редакції. Сторінка Юн. ОДУМ-у.

УБИВСТВО УКРАЇНСЬКОГО ЖУРНАЛІСТА

"У моїй смерті в умовах табору винні будете ви, громадянине суддя". Так сказав Валерій Марченко перед виголошенням йому 15-річного вироку 13-березня 1984 року. Через півроку, 7-го жовтня, Валерій Марченко помер у Ленінградській тюремній лікарні.

Готуючи та виголошуєчи вирок, карателі й самі знали, що він по суті — смертний: Марченко був настільки хворий, що навіть суд відкладали, а на перше побачення з матір'ю після суду Валерій взагалі не мав сили вийти.

Валерій Марченко (нар. 16-го вересня 1947 року), закінчивши філософічний факультет Київського університету, працював у газеті "Літературна Україна", а також перекладав з англійської і східніх мов. У червні 1973 року його вперше заарештували, звинувативши в українському й азербайджанському націоналізмі (якийсь час він вчився в університеті в Баку і писав статті як про українську, так і про азербайджанську культуру). Вирок — шість років таборів сурового режиму і два роки заслання — відбував на Уралі і в Казахстані.

Здавна хворий на хронічний нефрит (запалення нирок) та інші недуги, В. Марченко після звільнення клопотав про дозвіл виїхати на лікування до Італії. Натомість його заарештували вдруге в жовтні 1983 року, додавши до попереднього звинувачення — казахський націоналізм, який виявлявся, наприклад, у тому, що, перебуваючи під час заслання в місцевій лікарні, Валерій у приватній розмові радив випускати медичний бюллетень також казахською мовою, оскільки місцеві селяни не розуміють російської.

"В тяжкому стані, ледве втамувавши біль, його відправили тривалим етапом відбувати покарання до табору особливого режиму (село Кучино Пермської області), — писала в середині вересня його мати Ніна Марченко, — умови 55-денного етапу, умови в таборі за відсутності медичної допомоги (табірний лікар з тиском у сина 240/160 визнав його працездатним) — усе це привело до того, що від липня цього року у нього розвинулась тяжка ниркова недостатність. Його перевели до тюремної лікарні м. Перми. Там він перебував у критичному стані, який став настільки загрозливим, що 13-го вересня його перевезли до Ленінграда".

Зміна однієї тюремної лікарні на іншу — тюремну не мала сенсу: в жадній тюремній лікарні Советського Союзу немає відповідних умов для кваліфікованого лікування нирок. А розпачливе клопотання матері про те, щоб перевести Марченка до іншої лікарні, щоб спробувати трансплантувати синові її власну нирку, щоб, нарешті, бодай дістати дозвіл бути біля смертного ложа сина, — все це наштовхувалося на глуху стіну цілковитого ігнорування.

У вільному світі, якщо хтось віднімає в хворого бодай мінімальну надію на порятунок (скажімо, відключає апаратуру, яка підтримує життя штучно), — це розцінюють як убивство і відповідно притягають до відповідальнosti.

У Советському ж Союзі навіть ту медицину, яка керується карним кодексом і вказівками КГБ, називають найгуманішою. Зовсім недавно ті самі вбивці з Київського КГБ цинічно говорили своїй жертви — письменникові Гелієві Снєгірьову: "Ну, що ж, у тюрмі теж помирають".

Щойно навесні цього року помер в'язень каральної психіатрії Олексій Нікітін. У тому самому 36-му пермському таборі, де був В. Марченко, в травні помер Олексій Тихий. Хто тепер на черзі? В. Стус? З. Попадюк? Л. Лук'яненко?

Те, що зробили з 37-річним українським журналістом Валерієм Марченком, має чітке визначення — холоднокровне, цинічне вбивство.

Закордонне Представництво
Української Гельсінської групи

ГАРНИЙ РІЗДВЯНИЙ ДАРУНОК

ПЛАТИВКА

"ДЗВЕНИ, БАНДУРО!"

АНСАМБЛЮ БАНДУРИСТІВ ІМ. ГНАТА
ХОТКЕВИЧА

Філії ОДУМ-у в Торонто
з чудовим українським різноманітним
репертуаром.

ВИКОНАВЦІ:

Ансамбль бандуристів ім. Г. Хоткевича,
Юн. ОДУМ-івський хор,
Чоловічий хор "Бурлака",
Члени дівочого хору "Калина",
Український Православний хор Катедри
св. Володимира.
Солісти — Іванка Мигаль і Раїса Садова.

Платівку можна замовити, висилаючи оплату
за неї — 8.95 дол.

(на поштову оплату просимо долучити \$2.00)
на адресу:

THE HNAT KNOTKEVYCH BANDURISTS'
ENSEMBLE --

12 Minstrel Dr.
Toronto, Ont. M8Y 3G4, Canada

Ол. ПОШИВАНИК

В ЧІКАГО СОБОРНО ВШАНУВАЛИ ПАМ'ЯТЬ МИТРОПОЛИТА ЛІПКІВСЬКОГО

В неділю, 7-го жовтня 1984 р. українці Чікаго соборно вшанували пам'ять великого українського патріота, батька і мученика Української Автокефальної Православної Церкви — митрополита Василя Липківського.

В православному соборі св. Володимира, після архиєрейської Служби Божої, Соборну Панахиду за митрополита Василя, владик, священиків та мирян, що загинули мученицькою смертью від атеїстичної московсько-комуністичної влади, відправили православний архієпископ владика Константин і католицький єпископ владика Інокентій із участю духовенства обох віровизнань.

Під час панахиди, у молитвах за спокій душ згадували патріярха Йосифа Сліпого та архієпископа Марка, які недавно відійшли від нас.

Минулого року, 23-го жовтня, на посвячені пам'ятника митрополиту Липківському в Баунд Бруку було прочитано письмовий привіт від покійного первоєрарха УКЦ Патріярха Йосифа Сліпого, який так писав: "... Радію з глибини душі, що великий Митрополит Мученик і ісповідник Василь матиме на вільній землі свій пам'ятник для свідчення і науки перед своїми духовними дітьми і чужинцями у свободному світі про нашу неволю, страдання і змагання за Христову правду на Сході Європи. Моїми молитвами буду з усіма Вами в цей пам'ятний день посвящення пам'ятника..." Покійний Архієпископ Марко у своєму привіті так писав: "Честь усім Вам, зокрема ж Організації Демократичної Української Молоді (ОДУМ), що під Вашим проводом і при вашій участі здвигнула цей величний пам'ятник Великому Митрополитові Мученикові за Божу Правду і за Українську з московської неволі визволену Церкву..."

В Чікаго під час панахиди церква була ущерб заповнена. В одностоях і вишитому стояли делегації ОДУМ-у, Пласти, СУМ-у, вояків та братств. В парафіяльній залі собору св. Володимира на поминальному обіді д-р Юрій Криволап, діловий голова будівельного комітету пам'ятника митрополиту Липківському в Баунд Бруку, коротко прочитав про творчу працю митрополита Василя. На тлі мелодії "Вічна пам'ять" у виконанні бандурристів ОДУМ-у, д-р Криволап прочитав список відомих єпископів і священиків, які загинули від жорстокої московсько-більшовицької влади.

Над вечір, в авдиторії школи Лейк Тек відбувся концерт — кульмінація святкувань митрополита Василя. Перед початком програми однохвилинною мовчанкою вшанували пам'ять покійного патріярха Йосифа Сліпого, первоєрарха Української Католицької Церкви. Слово про митрополита Липківського прочитав Микола

Француженко, радіо-журналіст, майстер слова і письменник з Вашингтону. Доповідач схарактеризував митрополита Василя як великого українського патріота-проповідника і поета. М. Француженко прочитав кілька уривків проповідей, в яких митрополит покликався і цитує твори Т. Шевченка. Він наводив, що митрополит Василь виховувався і жив Божим Словом та творами Т. Шевченка. М. Француженко також сказав (подібними словами) "...щоб не згрішити, отець митрополит напевно любив Т. Шевченка майже стільки, скільки любив і самого Бога."

Про митрополита Василя і його добу по-англійському прочитала Орина Грушецька — студентка журналістики Іллінойського університету. Вона з'ясувала, що у 1917-20 роках, під проводом митрополита Липківського, український народ, у неймовірно тяжких умовах після понад двохсотлітнього московського поневолення, визволив і відродив свою рідну Церкву. Ієрархія Української Церкви очистила свою Церкву і впровадила в життя народу глибше розуміння Христової науки, впровадила в свою Церкву живу українську мову, українську культуру та соборні засади урядування в Церкві.

У програмі концерту виступили: Андрій Добрянський, бас-баритон, співак метрополітальної опери, виконав "Кант Божій Матері Почаївській" — муз. А. Рудницького, "Ой, поля" — сл. О. Кониського, муз. В. Барвінського, "Псалом ч. 94" — муз. В. Барвінського. Марта Кокольська, сопрано Нью Йоркської опери проспівала: "Під Свою милість" — муз. І. Соневицького, "Нехай і так" — сл. І. Франка, муз. І. Соневицького, "Як давно" — сл. О. Підсухи, муз. Г. Китастого. В дуеті, Марта Кокольська й Андрій Добрянський виконали: "Не забудь юних днів" — сл. І. Франка, муз. М. Лисенка, "Люблю дивитись" — сл. О. Кониського, муз. О. Нижанківського, арп. Д. Січинського. Акомпанювала співакам окремо і в дуеті мгр. Надя Савин.

Леонід Олексійчук, професор кінофакультету Нью Йоркського університету прочитав майже повний твір Ів. Франка "Мойсей". "З вірою до волі", хореографічний дует виконали Роксанна Пилипчак і Юра Цепинський, члени ансамблю "Громовиця" при парафії св. Володимира і Ольги в Чікаго. Піяніст і композитор Ігор Білогруд відіграв "Угорську рапсодію ч. 6" Ф. Ліста та свою композицію "Опус ч. 7".

Під диригентурою д-ра Василя Трухлого концерт розпочав мішаний хор твором "Тебе Бога хвалимо" Д. Бортнянського. Під тією самою диригентурою концерт закінчив чоловічий хор "Сурма", який виконав "Отче наш" — муз. Г.

На тлі мелодії "Вічна пам'ять" бандуристів ОДУМ-у д-р Ю. Криволап читає список відомих єпископів і священиків, які загинули від московсько-більшовицької влади.

7 жовтня 1984 р.
Чікаго, США

Фото Ол. Пошиванника

Китастого. "Елажен муж" — муз. А. Гнатишина та "Достойно" — муз. Д. Бортнянського.

Багатий і різноманітний концерт тривав дві з половиною години, та хіба що "хтось спішив на потяг", кожна хвилина програми була приємною насолодою.

Завдяки соборницькому підходові членів комітету та гарних відносин поміж українським духовенством у Чікаго, святкування мит. Василеві Липківському було величаве, соборне і всеукраїнське, так, як і сам митрополит Василь був людиною всеукраїнського національного маштабу.

При закінченні концерту, Валентин Кохно, голова місцевого комітету побудови пам'ятника мит. Липківському в Баунд Бруку, висловив подяку за підтримку та закликав присутніх до дальшої громадської співпраці, до єдності та братолюбія. Вал. Кохно прочитав відозву Всеукраїнської Православної Ради до українського народу з 4-го вересня 1919 р.

"Народе український! Православна Церква і Державність України в небезпеці. Ворог лютий прибраний в червоний комір чигає на нас..."

Об'єднуйтесь, українці, довкола Ваших пастирів та державно-національних проводирів Ваших у своїй рідній Церкві. Будьте тверді і непохитні, як християни перших віків, у православній вірі Вашій. Воскресіть у ділах своїх незабутні подвиги благочестивих предків Ваших, що в годині тяжких бід вірою і геройством боронили свою Церкву і Вітчизну.

Бережіться сітей лукавого, що скрізь розставлені, остерігайтесь більшевицької облуди. Немає нічого спільногоміж світлом і темрявою, між Христом і Велезевулом, між храмом Бога живого і з ідолами...

Коли Ти, народе український, не послухаєш своїх проводирів і не станеш об'єднано в обороні своєї Вітчизни, то плакатимеш у московсько-совєцькій неволі, як плакав колись Ізраїль на ріках Вавилонських."

ЗБОРИ КОША С. В. ОДУМ-У КАНАДИ

Дорогі Друзі ОДУМ-івці!

Засідання Головної Ради Коша Старших Виходників ОДУМ-у Канади відбуваються в останній четвер кожного місяця, в одумівській домівці при 404 Бетирст вул., в Торонто, о 7:30 год. вечора.

Присутність нижеподаних членів управи Коша є обов'язкова.

Голова — Василь Тимошенко
1-ий заступник — Віктор Ліщина
2-ий заступник — Таня Гладьо
Секретар — Віра Харченко
Фінансовий референт — Ірина Степова
Референт таборів — Павло Лисик
Референт зв'язків — Наталка Сандул
Референт спорту — Юрій Павлюк
Культурно-освітній реф.
Вільний член — Ігор Лисик
Контрольна комісія — Віктор Педенко

В найближчих місяцях збори будуть:

29-го листопада, 20-го грудня.

Всіх зацікавлених ласково запрошуємо.

Г. Р. С. В. ОДУМ-у Канади

**ДОПОМОЖІТЬ нам зробити ОДУМ
ще більш корисним українській
громаді!**

Іван БЕЗПЕЧНИЙ

“ЖИВІ СМОЛОСКИПИ” ЯРА СЛАВУТИЧА

В літературній творчості Славутича значне місце посідають збірки творів на теми визвольної боротьби українського народу (“Гомін віків”, 1946, “Правдоносці”, 1948, “Маєстат”, 1962). А серед них особливо визначається остання його збірка “Живі смолоскипи”, (Едмонтон, 1983) — плід десятилітньої праці. Сам поет поділяє збірку на три розділи. У першому розділі змальовано 30 ліричних образів правооборонців¹): образ Чорновола, Караванського, Мороза, Лук'яненка, Кандиби, Світличного і т. д.; в другому показано їх ідеологію; в третьому — поезії на різні теми з громадської й особистої лірики; крім цього, ще два додатки до збірки “Маєстат”. Слід зауважити, що непрохідних меж між першим і другим розділами немає, і часто їх елементи сполучаються між собою або зливаються разом.

В художніх образах правозахисників, що їх змалював поет, поєднано працю історика і літератора. Він творить образи на основі матеріалів із підсовєтської дійсності, які мистецьки переробив, пропустивши через свій стиль. Так поет сполучив історичну правду з мистецтвом. Ці образи не лише синтезують окремі моменти з наших визвольних змагань, а рівночасно як найяскравіше відзеркалюють і світогляд поета. Все його сприймання нашої історії ґрунтуються на непохитній вірі в українську людину, в її міць, відвагу, могутність і силу діяння супроти окупанта-завойовника. Ці переконання поета і стали поштовхом до створення його геройчних образів — людей сильних духом, людей залізної волі, що не падають в обличчі найбільших небезпек, людей всесильних почувань, що можуть натхнути інших і бути прикладом для наслідування у визвольній боротьбі нації. Ось яке могутнє їх завдання!

Виходячи з цього завдання, слушно буде пригадати тут слова Томаса Карнеля (1795-1881), англ. історика і філософа, з його книжки “Герої і героїчне в історії”: “Всі соціальні процеси, які тільки ви можете спостерігати в людстві, ведуть до однієї мети — чи досягають вони її чи ні, це інше питання, — а саме: відкрити свою здібну людину, прибрati її в символи здібності: величністю, шануванням або як собі хочете, лише б вона мала дійсну можливість керувати людьми відповідно до своїх здібностей. Виборчі промови парламентарські пропозиції, законопроекти про реформи, французькі революції — все прямує по суті до сказаної мною мети або в противному разі видається зовсім безглаздим”.

Що ж казати! Поет дуже гарно й велично привів наших кращих людей нації у символ живих смолоскипів, тобто людей, які мають у собі живий огонь, що може запалити живі серця та душі цілої нації, і вести їх за собою. “Живі смолоскипи” — це близький приклад, як чисельно

невеликі, але сильні духом, можуть боротися з незрівняно сильнішим ворогом.

1. Киньмо погляд хоч на деякі образи людей, що їх звеличив поет, наприклад, образ Мороза в одноіменній поезії — “Мороз”. Визначною прикметою даної поезії є її піднесений настрій, сміливий лет творчої фантазії, палке почуття піднесення у самому вислові. Тему для прославлення і звеличення взято з ділянки найвищих наших ідеалів: національно-визвольний рух проти Москви, на чолі якого стоїть довголітній в'язень — Мороз. Зображене могутню внутрішню життєву силу, внутрішнє його ество, як щось незвичайно гаряче, хвилююче, що ставить думку, запалює душу, пружить волю і пориває до боротьби:

Ти стоїш, одержимий рухом;
За тобою — борців ряди.
Ясновидче, могутнім духом
До звитяги веди, веди!

2. Вірш “Шухевич” (монолог) показує в спогадах внутрішні хвилювання людини, викликані патріотичним героїчним подвигом його батька-генерала УПА, якого ім’я залишиться навіки невмирущим у пам’яті народу; цим саме і зумовлюється характер переживання, почуття глибокого хвилювання, з яким поет згадує героя-генерала. А переживання в свою чергу приводять нас до ідеї патріотизму, що пориває до боротьби в ім’я батьківщини:

Далеко, тату мій, ти спочиваєш
Серед смерек, на похилі Карпат,
Але близький мені твій воївничий,
Повитий славою, безсмертний дух.

Я не забуду радісну хвилину:
Мій рідний батько, генерал УПА,
Рукою вказує пружким колонам,
Що йдуть пліч-о-пліч на тривожний схід.

3. У ліричних портретах, віршах: “Мешко”, “Строката”, “Світлична”, “Сеник” поет змалював правдиві образи наших матерів, дружин, сестер, які збуджують думку, хапають за душу і серце, змушують хвилюватися, дріжати, плакати, а часом радіти і співати. Жіночі постаті Славутича нагадують постаті козачого жіноцтва і княжої доби. Про Сеник поет говорить, що вона є новітня “Жанна д’Арк”, найвидатніша з героїнь, а може й герой, якою була підпільниця з Нагуєвичів під іменем — Леся:

Твоя відвага, страднице Ірино,
Ввібрала в себе дух Каменяра,
Що розгорнувся гінко, стокорінно,
І став на прю — як Замкова гора!

4. Героїзм, презирство до смерти, самопожер-

тва у боротьбі за волю своєї нації — все це вже стало приводом до створення легенд серед нашого народу про своїх героїв, що знайшли свій відгомін і в поета, наприклад, у балладі про Терелю:

Стоять у серпанку смереки,
А легінь лежить коло пня,
Вчуває, як гул недалекий
До нього летить навмання.

Спиняються танки сталеві,
Лютують кордонці в злобі.
Сто куль подаруй москалеві,
Сто першу — собі!

Так і зробив Тереля: свідомо віддав своє молоде життя на національний жертвовник.

5. Такі образи, як: Чорновола, Караванського, Лук'яненка, Кандиби, Світличного, Масютка, Осадчого, Стуся, Сверстюка, Макуха, Плюща, Заливахи, Шумука та інших не схожі один на одного, але рівночасно ми відчуваємо глибоку внутрішню спорідненість між ними. Всі вони показують людину-борця проти "московського мряковиння" у найрізноманітніших обставинах. У цій боротьбі часто згадується УПА і широкі народні лави.

У своїй творчості поет відбив також ідеологію правозахисників. Розуміється; це не є спеціальний трактат про ідеологію, а лише його короткі художні відгомони до того чи іншого боку проблеми. Наприклад, його правозахисники зовсім холоднокровно відносяться до смерти, страждань і мук. У цьому вони подібні до запорожців (як Байда на гаку, гетьман Павлюк на колу, Гонта під час катувань). Шляхетна людина не вважає фізичний біль за найбільше нещастя; вона активно, мужньо сприймає біль. Цей близкучий ідеал нашого лицарства дуже високо підносить поет. Так В. Макух сам себе палить на площі у Києві на знак протесту проти нищення українського народу окупантами:

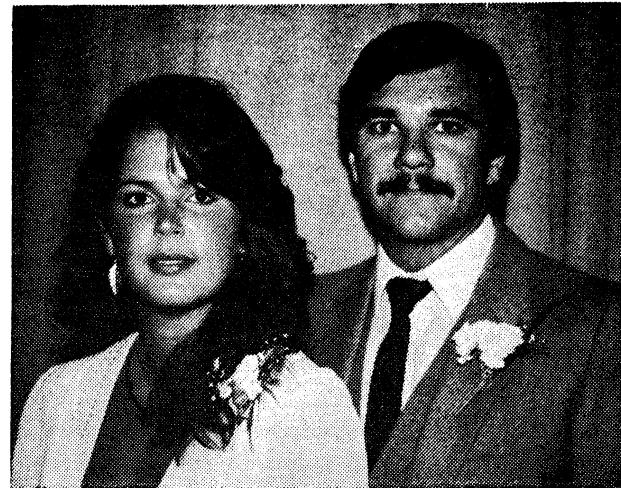
Палає буйно полум'ям Василь Макух,
Рознявши руки на Софійському майдані,
Де смолоскипами клекоче дужий дух.

(“Макух”)

Непохитна віра правозахисників у силу своєї волі. Велика людина може впливати і змінювати хід історії. Відважні можуть змінити своє майбутнє. Зусиллями волі людина може також заставити себе працювати у будь-якій ділянці життя на користь батьківщини і довершувати героїчні вчинки, незалежно від того, в який куток землі кидає її доля. Воля — це один з головних психічних рушіїв, це свідоме прямування до мети, це влада, можливість, незалежність, свобода у діях і т. д.:

Хто, як не ми, розтороще,
Скине московський гніт?
Доки ганьбитимеш, площе,
Хижими гаслами світ?
Гнів наші душі полоще,
Гнів — як магніт!

(“Тихий”)

**“ВЛАШТУЙТЕ ВАШУ ПОДОРОЖ
ПОЧЕРЕЗ НАС”**

AVALON TRAVEL

Європа, сонячні південні країни, в дійсності, цілий світ є не даліше вашого телефона. Дозвольте нам подати вам безоплатно наші низькі ціни, та інші інформації і поради у вашій мові.

Петро і Міля Критюк

Toronto, Ont. M6C 1C5
Tel. (416) 625-9618
Telex: 06-218296

Волю нації у поета висловлюють не лише живі, а й мертві, про націю говорить також її велике минуле. Тому до нації належать не тільки покоління людей, а й могили, руїни колишніх фортець, собори, церкви, музеї, старі книги, старі садиби, цвинтарі з могильними плитами і надписями на них і под., що відбиває волю нації. Всю цю мову, всі ці голоси хоче заглушити і знищити москаль, щоб убити і знищити наші почуття і зв'язки з минулім:

“Гетьманські горячі книгозбирні,
Народу прадавні скарби,”

“Горячі запорозькі музеї
Палають лемківські церкви” — І те покоління, що порве зв'язок з минулім, “Не матиме своєї корогви”, не висловить духа і волі нації.

“Волю в душах кують Гончареві собори,
І підносять, як щит, маєстат непокори
Симоненко, Осадчий, Костенко і Драч...”

(“Україна”)

Оде ті головні морально-ідеологічні вартості, що їх виробили у своїй життєвій практиці правооборонці, це вартості, де саме захована наша сила — так думає поет.

УСПІШНА ЛОТЕРЕЯ “МОЛОДОЇ УКРАЇНИ”

Минулого року під час вакацій у грудні місяці, відбулася конференція Центрального Комітету ОДУМ-у на якій були присутні я і мій брат Ігор. Слухаючи фінансовий звіт журнала “Молода Україна”, який вказував на недовільний стан, ми запропонували зробити лотерею. Нашу пропозицію приняли з захопленням. Десять в квітні місяці ми розпочали працю при допомозі наших друзів і всієї нашої родини. Дякуючи читачам і прихильникам журнала, лотерея стала успішною.

Дивлячись назад, стверджую що праця яким зробили є очевидно можливою, але потребує почину і багато завзяття. Погляньмо сьогодні на оселю “Україна”. Тут також був по-трібний почин і багато, багато праці. Але наслідки тієї праці є величаві, перед нами чудова оселя. Це завдяки людям що не боялися почати це велике діло.

Тепер просимо сюди відданого трудівника журнала “Молода Україна”, редактора Леоніда Ліщину, щоб передати йому чек з лотереї на суму 5,247 дол.

Д-р Ю. Лисик
І. Лисик

Оселя “Україна”, 20 жовтня 1984

**

Щире спасибі Юрію і Ігорю за ваш почин, терпеливість і кропітку працю. Також спасибі вашій великій і хорошій родині, друзям і всім тим що допомагали, а читачам і прихильникам “Молодої України” за те що купили лотерейні квитки.

ЦК ОДУМ-у, Редакція і Адміністрація

І нарешті, не можна лишити на боці мистецьких цінностів “Живих смолоскипів”. Але їх так багато, що й вичислити годі, хіба відчути, читаючи. Помітна внутрішня динамічність образів, велика напруженість віршу, прекрасно відчувається ритм тощо. Славутичеві властиві досить прості символи і алегорії. Знаходимо багато метафор і порівнянь: співає небо, гнів кипить як побитий пес, радіє приціл (метонімія), як незгасна заграва, ридає земля. в кишені — Шевченко (мет.); багато романтизованих образів з історії тощо.

Славутичева поезія у даній збірці стала поезією переважно національної ідеї, національної боротьби в тих війовничих формах, що їх надали своїй ідеології правозахисники, а зокрема війни УПА.

КОНКУРС 1984

Щоб заохотити одумівську молодь писати до свого журнала оповідання, статті, поезію, проголошуємо конкурс на найкраще написані твори українською мовою. Нагороди будуть такі:

Перша	— 150.00 долярів
Друга	— 100.00 долярів
Третя	— 75.00 долярів
Четверта	— 50.00 долярів
П'ята	— 25.00 долярів

Жюрі робитиме рішення про належний мистецький рівень і загальну вартість поданих на конкурс творів.

Твори мають бути надіслані на адресу журнала “Молода Україна” до 31-го грудня 1984 року, під псевдонімом, а прізвища з псевдонімом мають бути подані в окремім конверті.

Нагороди є з відсотків нерухомого фонду журнала “Молода Україна”. Цей фонд започаткували Федір і Надія Бойко в 1982 році. Тепер він нараховує 5.502 дол. що склали:

Федір і Надія Бойко	3.502 дол.
Андрій Степанченко	1.000 дол.
Головна Управа ТОП-у Канади	500 дол
Ярослав і Тетяна Романишини	274 дол.
Колишня філія ТОП-у в Монреалі	201 дол.
Ніна Яців	25 дол.

Відсотки з фонду будуть річно призначатися молодим авторам.

Центральний Комітет ОДУМ-у

На закінчення слід сказати, що Славутич є один з сильних і широких поетів нашої доби не тільки на еміграції а й усієї України. В смілих і яскравих образах “Живих смолоскипів” він розкриває легенду життя і боротьби наших національних героїв. З такою лірикою мусять знайомитися не тільки ті, кого цікавить і хвилює зрист і вислів наших національно-визвольних ідей сучасності, а й кожний, кому дорогое наше художнє слово.

¹⁾ Вірш, у якому характеризується певна людина, її внутрішній світ, пристрасть до якогось роду творчої діяльності, фаху, звєтеться ліричним портретом — (“Мороз”, “Чорновіл” та інші).

О. ХАРЧЕНКО

ЗУСТРІЧ ОНТАРІЙСЬКОГО МІНІСТРА З ПРЕДСТАВНИКАМИ ЕТНІЧНОЇ ПРЕСИ

У вівторок 6-го листопада міністер торгівлі й промисловості в онтарійському уряді достойний Френк Мілер зустрівся з етнічними журналістами й коментаторами, але цього разу вже як кандидат на лідера Провінційної Прогресивно-Консервативної Партиї. Якщо його оберуть на партійному з'їзді, який відбудеться 24-го і 26-го січня 1985-го року, тоді він стане провінційним прем'єром. Крім Френка Мілера три інші міністри, а саме: міністер сільського господарства, Деніс Тімбрел, генеральний прокурор, Рой МекМертрі і мін-скарбник Лері Гросман виставили свої кандидатури. Один із цих чотирьох зайде місце достойного Вільяма Дейвіса, онтарійського прем'єра, який після тринадцяти років при владі, вирішив піти у відставку.

На останніх провінційних загальних виборах до Онтарійського Парламенту обрано чотирьох українців. Чи на те була воля Божа, чи то з тактичних міркувань — всі чотири українські парламентарі підтримують різних кандидатів на лідера партії. Достойного Френка Мілера підтримує міністер поправно-виховних установ достойний Микола Лелюк. Саме йому припала честь представити свого кандидата етнічним журналістам і коментаторам на спеціальній прес-конференції, у Квінс Парк, 6-го листопада, о 5-ій годині по обіді.

Френк Мілер має лагідний характер і добрий гумор та бездоганно обізнаний зі всіма аспектами сьогоднішнього скомплікованого політичного провінційного, всеканадського і міжнароднього життя. Він є одружений, англійського походження, двомовний, високоосвічений, народився і виховувався в Торонто, а університетську освіту отримав у Монреалі, де здобув диплом інженера-хеміка в МакГілльському університеті. Френк Мілер вів 25 років власне підприємство, а тому розуміє життя із практики. На всі питання журналістів відповідав по діловому, при тому виказуючи свою обізнаність із хвилюючими суспільство питаннями. У провінційному уряді він дотепер займав чотири міністерські посади, а саме: був міністром здоров'я, міністром природних багатств, міністром скарбниці й економіки, а тепер є міністром торгівлі й промисловості.

Іого кандидатуру на лідера онтарійських консерватів, крім достойного Миколи Лелюка та-жож підтримують сім інших міністрів та дванадцять парламентарів, з тим, що кількість прихильників постійно зростає. Того ж 6-го листопада о 7:30 годині вечора достойний Френк Мілер зустрівся із представником англомовних засобів масової інформації на загальній прес-конференції.

Але повернімося до етнічної прес-конференції, де українські голубці стали центром уваги. Справа в тому, що перед прес-конференцією для її учасників яких 75 осіб, було влаштовано невеликий прийом, тобто — вечірку з вином і сиром, але з тією різницею, що на цьому прийомі крім імпортованого голландського сиру, учасники могли посмакувати українськими голубцями, які приготувала власноручно ласкава пані Галина Лелюк, дружина достойного міністра Миколи Лелюка. Отож у залі прийому крім сиру на столах стояли дві жаровні, з голубцями. Жаровні постійно підгрівалися газом. Майже кожен журналіст-етнік із фотоапаратом, (навіть доктор Росоха що мав власний "Полароїд") вважали своїм обов'язком сфотографувати достойного Френка Мілера тоді, коли він тримав блюдце з голубцями тому, що українські голубці символізують етнічність, тобто страву не англійської чи французької кулінарії.

На політичній шкалі Френк Мілер стоїть правіше від центру, тобто займає ту позицію, яку підтримує все-канадське суспільство, що й показали недавні загальні канадські вибори. Зрештою таку позицію підтримують теж виборці у Сполучених Штатах, у Великобританії, у Західній Німеччині та в деяких інших Західніх країнах. Отже увесь Вільний Захід скуштувавши лівацького лібералізму, тепер повертається до традиційних вартостей.

SIPCO OIL LTD.

HOME COMFORT DIVISION

83 Six Point Road
Toronto, Ontario M8Z 2X3 — Tel. 232-2262

1. Доставляє найкращої якости опалову оливу та дає безкоштовне чищення печей і обслугу
2. Вкладає і фінансує нові печі ("форнесі")
3. Вкладає прилади до звогчування повітря ("гюмідіфайрс")
4. Все фінансуємо на догідні сплати

— 24-годинна обслуга —

ТЕЛЕФОНУЙТЕ ВДЕЛЬ І ВНОЧІ:
232-2262

Свої рахунки можете платити безкоштовно у Community Trust Co. — 2299 Bloor St. W.

Провадимо також власні бензинові станції під назвою SIPCO. Просимо наших відборців заїжджати до наших SIPCO і наповнити авта бензиною.

В. БАШТУР

ВІДКРИТТЯ ЗАЛІ "ПОЛТАВА"

Видно шляхи полтавській
і славну Полтаву...

(з пісні)

Гарного, осіннього дня 20 жовтня 1984 року багато українців з південного Онтаріо, і з сусідніх штатів США, спішили своїми автами в напрямі м. Лондону, Онтаріо, Канада на відкриття новозбудованої залі "Полтава" на одумівській оселі "Україна". Був соняшний день і гарному товариству подорожувалось з приємністю, оглядаючи по обидва боки дороги дозрілі лани кукурудзи, череди фармерської худоби, дебелі будови фармерських осель. А вже під'їжджаючи до оселі і читаючи напис — "Оселя Україна", українська людина відразу відчуває, що це є щось своє, рідне, наше... Хто там ще взагалі не був, або не був останніх пару років, відразу ж зауважить гарно зацементовану дорогу, яка через річку Темзу провадить подорожуючого до оселі.

Під'їжджаючи ближче, можна зауважити гарно плеканий травник з підрослими вже декоративними деревцями і кущами, а дорожна стрілка на травнику покаже вам напрям до залі "Полтава". Ще сидячи в авті, подорожуючий може також зауважити (якщо він там уже колись був) зміну вигляду оселі "Україна", бо новозбудована залі "Полтава" створила враження завершення раніше збудованого головного будинку. Враження досконалого закінчення задуманого комплексу. Створюється почуття гордості за українську людину! Під'їжджаючи ближче до парадних дверей залі "Полтава" ваше авто зупиниться перед дверима під накритим навісом. Ваші друзі, на випадок негоди, не будуть мокнути під краплями дощу, а елегантні сукні пань і панянок не зазнають ніякої шкоди. Пройшовши через вхідні двері, вас привітає, оздоблений дзеркалами на стінах і з гарною світло-бронзову підлогою, вестибюль, де ви можете оглянути себе з голови до ніг. Тут же можна роздягнутись, здати свою одежду. Через відповідні двері можна пройти і до раніше збудованої залі.

Звернувшись направо з вестибюлю, через широко відчинені двері, ви потрапите в гарно удеокоровану залю, в якій може розважатись до 250 людей. Тепер ви вже не подорожуючий, а шановний гость оселі "Україна", в склад якої входить і ця залі "Полтава". Ви станете з приємністю оглядати залю і побачите, що головна стіна прикрашена гарним одумівським гербом-тризубом, по боках якого висять два портрети (в той час завішенні ширмою). Під цією ж стіною зроблено для головного стола підвищення, оздоблене відповідного кольору декорацією і з мікрофонами для промовців. Нижні частини стін оброблені па-

нелями темно-бронзового кольору, а вище оздоблені такого самого кольору візерунками на білому фоні. Виглядає гарно. На стелі, крім основного матового світла, ще встановлено великі круглі кола з кулястими абажурами на них. А за підлогу, то немає що й говорити: ноги самі присяться танцювати! Тепер, оглянувши залю, гости можуть розсідатись за гарними круглими столами на вигідних кріслах по десять осібколо столу. А щоб було трошки веселіше, чоловіки можуть частувати своїх пань різними напитками, зауваживши на задній стіні вбудований буфет. І поточаться розмови, розмови... А тим часом вся заля заповнилась гостями. Розмови, вітання, знайомства...

Але недовго це так було. О сьомій годині вечора на підвищення вийшов п. І. Данильченко і оголосив, що церемонія відкриття залі "Полтава" — розпочинається. Він сказав, що ця заля присвячена св. п. Василю Тацюка, про що свідчить вмурована в стіну біля парадних дверей меморіальна таблиця, відкрити яку він попросив мужів довір'я корпорації "Україна" Співака Миколу і Яремченка Бориса. Запросив також гостей вийти надвір і бути свідками цієї події. Дальше переведення програми вечора передав В. Педенкові. Мужі довір'я вийшли надвір і під оплески присутніх гостей відкрили меморіальну таблицю. М. Співак відзначив жертвеність покійного В. Тацюка та його бажання і заповіт збудувати таку залю для одумівської молоді. Отже, заповіт його виконано, свідками чого були всі присутні.

Дальше, вже в залі, В. Педенко підкresлив, що покійний Тацюк В. жив і працював не тільки для себе, але й для добра всього українського народу, зокрема для одумівської молоді, яку так любив. Він жив ідеалами Шевченка, Симоненка, які спонукали його до творчої дії для добра всього українства. Потім о. Бова висловив побажання, щоб одумівська молодь задержувала традиції своїх батьків і свою православну віру на дальнє майбутнє та поблагословив вечерю, яка виявилася надзвичайно смачною.

Після вечери, В. Педенко представив гостей за головним столом за яким сиділи: ред. одумівського журнала "М. У." — Ліщина Л. з дружиною, голова ТОП-у на Канаду — Данильченко І. з дружиною, муж довір'я фонду Тацюка В. — Яремченко Б. з дружиною, голова корпорації оселі "Україна" і муж довір'я фонду Тацюка В. — Співак М. з дружиною, настоятель прав. церкви св. Тройці в м. Лондоні — о. Бова, католицький священик о. Слободян, заст. голови Ц. К. ОДУМ-у на Канаду і він же господар вечора — Педенко В. з дружиною. Потім слово про В. Тацюка і Л. Кислюка надається М. Співакові

Св. п. Василь Тацюк

(друковане в цім журналі). Під час свого слова М. Співак попросив Б. Яремченка відкрити портрет В. Тацюка, а І. Данильченко — відкрити портрет Л. Кислюка.

Про Л. Кислюка докладніше поінформував член ТОПу м. Ст. Кетерінс, Онт. В. Токар. Він сказав, що про Луку Михайловича ми знаємо мало. Про себе він мало що розкаже, відбуває все мовчанкою. Все ж таки нам відомо, що народився в селянській родині на Донбасі. Там проходили його дитячі й дорослі роки. Працював тяжко в сільському господарстві, як і більшість наших селян. Під час минулоЛії війни вийшло так, що він, залишивши свою дружину і двоє дітей вдома на Україні, помандрував на Захід, де й перебував у Німеччині до 1948 року. Потім виїхав на контракт з Онтаріо Гайдро до Канади. Працював звичайним робітником, спочатку в Пайн Портидж, Онт., а пізніше в Квінстон, Онт., біля Ніагара Фалс. Заощаджені гроші марно не витрачав. Був завжди щедрим жертводавцем на церковні справи в православній громаді свв. Петра і Павла в Ніагара Фалс, де він був активним членом. Хоч сам Лука Михайлович є неписьменний чоловік, він добре розуміє вагу друкованого слова. Жертвував на газети, журнали, купував книжки. Хоч сам не читав, то давав другим людям, які не мали тої чи іншої книжки. Допомагав молоді, особливо юним одумівцям. Тим дістать було гроші, тим замовить одумівські уніформи (в Німеччину), тим ще щось. А коли почала будуватись оселя "Україна", то він жертвував 11.700 дол., бо розумів, що треба! "Це ж для молоді!" — казав він.

Але... пройшла молодість, пройшли роки напруженої фізичної праці і Лука Михайлович постарів, занедужав. Спочатку байдорився, може думав, що старість, це таке собі, тимчасове явище і з часом перейде і знову буде здоровим, як і раніше. Але так не сталося. Змушений був піти в старечий дім під догляд людей, які опікуються старшими і немічними, де й знаходиться

зараз. Його дружина померла вже давно, а діти, син і дочка, живуть на Україні. Свого часу обос приїжджали сюди, в Канаду, відвідували Луку Михайловича. З нагоди відкриття цієї залі і вшанування його імені, він виявив своє задоволення, що добрі люди не забули про нього та одночасно передає своє привітання всім тут зібраним гостям, Будівельному Комітету, управі оселі "Україна" і бажає всього найкращого і доброго всій одумівській молоді і людям доброї волі, які опікуються цією молоддю.

Б. Яремченко розказав про перебіг будови і посвячення залі "Полтава" і пригадав, що Тацюк В. зробив патріотичний подвиг на чужині і що ми всі горді, що такі люди, як він, думають про нашу молодь.

І. Данильченко за називу "Полтава" сказав, що це не просто собі так назвали і все. Це тому що Полтава, Полтавщина, є символ свідомого українства, це є серце України, серце української співучої мови, з усіма її відтінками. Це батьківщина славного Котляревського, Петлюри і для кожного українця є символом любови до свого рідного. Славмо Тацюка і Кислюка за їх пожертви на оселю "Україна" і на залю "Полтава". Хоч Луки Михайловича і немає тут зараз між нами, але згадка про нього напевно дійде до нього в Ніагара Фалс. Пан Данильченко пригадав присутнім, що якраз сьогодні ми відзначаємо ще й 10-ліття заснування оселі "Україна".

Л. Ліщина сказав, що "той хто шанує своїх добрих людей — має світле майбутнє". Такі люди як Тацюк і Кислюк любили своє, дбали про своє, допомагаючи нашій молоді в таборах і поза ними. Все це є записано і ввійде в історію, а майбутні покоління довідаються про їхні і наші діла. Др. Ямчук від Українського Культурного Центру ствердив що ми всі радіємо успіхами української молоді і сподіваємося, що все буде щасливо процвітати в майбутньому. Голова парафіяльної ради укр. кат. церкви, пан Дутчак, сказав, що п. Тацюк був його добрым приятелем, відзначив його добре діла, свідками яких є ми всі. Від ТОП-у м. Лондону привіт склав Ан. Терентій. Він згадав добрым словом меценатів Тацюка і Кислюка та звернувся до присутніх з проханням допомагати розбудовувати життя на цій оселі. А щоб життя було тут бурхливіше, то просив приводити сюди своїх дітей масово, бо це є місце для них. Від ОДУМ-у м. Ошави, Онт., вітав Ігор Лисик, згадуючи добрым словом жертводавців Тацюка й Кислюка.

Від ОДУМ-у м. Ст. Кетерінс, Онт. старший виховник юного ОДУМ-у і керівник одумівського ансамблю бандуристів "Кобзарі" Оксана Метулинська сердечно привітавши присутніх додала: "Складаю сердечну подяку дирекції оселі "Україна", мужам довір'я головного жертводавця св. пам'яти Василя Тацюка та Луці Кислюку, які вмогливили будову цієї залі. Хочу сказати, що в цій "Полтаві", влітку цього року вже відбувся 5-ий Кобзарський табір ім. Григорія Китастого і що, з будь-якого погляду, ця заля на-

дається для вживання таборуючої молоді. Сподіваюсь, що в наступних роках число одумівської молоді збільшуватиметься і виростаюча молодь матиме приємність бути тут з нами на оселі "Україна". Буде вживати це чудове приміщення з усіма модерними вигодами. А ми, виховники, завжди готові до послуг нашої молоді."

Голова ТОП-у м. Ст. Кетеринс, Онт. пан Захарчинський Ст., побажав всім доброго здоров'я, щоб мали силу кожного року відвідувати цю оселю та привозили сюди своїх дітей або внуків. Від Братського Союзу Канади, П. Родак підкреслив, що Братський Союз завжди допомагав українській молоді, а особливо ОДУМ-у, жертвуючи на різні імпрези, радіо й інше, а на оселю "Україна" позичив 200.000 дол. Побажав, щоб слава про цю оселю лунала по світі, а пам'ять про жертвовавців жила вічно.

Від дому старших громадян "Золотий Вік" в Лондоні, склав привіт пан Сердюк. Він закликав молодь наслідувати приклад своїх батьків. Пан Ноженко І., голова української православної громади м. Лондону, склав привітання і сказав, що здійснилися мрії Тацюка В., ОДУМ-у і всієї молоді. Згадав про жертвеність Кислюка Луки, а мужам довір'я і дирекції корпорації "Україна" побажав доброго здоров'я. Від відділу Союзу Українок Канади, з дорученням голови відділу пані Г. Володченко привіт склала пані В. Новицька. Вона сказала: "Хай пам'ять по покійному буде завжди поміж нами! Хай назва "Полтава" гrimить по всій Канаді, і буде символом Полтави в Україні!"

Після закінчення привітань, Педенко В. сповістив, що зусиллями братів д-ра Лисика Юрія і Ігоря було розіграно цього літа лотерею для одумівського журналу "М.У." та попросив поідомити про наслідки розіграшу. Др. Ю. Лисик сказав, що чистого прибутку було 5.247 дол. і передав чек редактору Л. Ліщині. Той подякувавши за пророблену працю підкреслив, що друковане слово завжди шанували п-ове Тацюк і Кислюк. Закликав всіх і надальше підтримувати українську пресу, щедро допомагати всім видавництвам, бо без допомоги тяжко їх утримувати.

Будівельне підприємство М. Співака закупило подарунки для жінок, які були тут же розіграні по куплених квитках. Номери витягала для щасливих панна Оксана Родак. Педенко В. подякував М. Співаку за подарунки і за добре вино, яке він теж дарував на банкет, а потім закликав бажаючих пожертвувати щось на оселю "Україна", на що відгукнулась родина Петруші Михайла з Детройту — 1.000 дол., родина Романенко Григорія з Торонто — 250 дол., родина Приймака Івана з Ст. Кетеринс, Онт. — 200 дол. Господар щиро подякував жертвовавцям та побажав усім приємно розважатися. Отець Слободян проказав кінцеву молитву і після неї почались танці під звуки оркестри. Танцювали, гуляли, розмовляли до пізньої ночі.

Банкет з нагоди відкриття новозбудованої залі "Полтава" пройшов надзвичайно успішно. Зали-

СЛОВО МИКОЛИ СПІВАКА

Скорочено

Полтавщина дала багато визначних патріотів України, там найкраще збереглася українська мова. Можливо Василь Іванович Тацюк, і не був для всіх людей патріотом або визначеною особою, але він є дуже визначним для оселі "Україна" і для нашої одумівської молоді. Він в своєму заповіті заповів і доручив троєстам М. Співаку і Б. Яремченко збудувати будинок у його пам'ять і тим самим не забути його рідної Полтавщини, що і було ними повністю виконано. Це можуть підтвердити тут присутні правники Вінс і Донован.

В. І. Тацюк народився 20 лютого 1909 р. в с. Глинське, Опішнянського району. В 1927 році він вийхав на Донбас, два роки жив у Ростові, пізніше до 1937 року був на Кавказі, а потім повернувся у Запоріжжя. В 1941 р. під час війни попав у полон до німців, а після полону повернувся до рідного села, але нікого з рідних в живих вже не було. З 1945 і по 1948 рр. плавував в Австрії, а з 1948 р. по 14 січня 1980 року жив у Канаді, переважно у Лондоні.

В. І. Тацюк приймав активну участь в громадському житті української громади. Він був організатором і 7 років головою СУЖЕРО; два з половиною роки головою громади української православної церкви; був головою клубу ім. І. Франка; був 8 років бібліотекарем в Українському Центрі; був один рік головою КУК у Лондоні, а також представником до УНРади. Все його життя складалося з обов'язків.

В. Тацюк був щедрим жертвовавцем: фундатором фонду ім. Т. Шевченка; на фонд ім. С. Петлюри залишив 5.000 пол.; 10.000 дол. на одумівський будничок і 100.000 дол. на будинок "Полтава". Він є фундатором оселі "Україна", про те будуть знати наші діти, внуки і правнучки. Він назавжди залишиться в нашій пам'яті. Нехай буде канадська земля йому легкою як пір'яна, а вам дорога молоде хай цей будинок буде на славу і добру згадку про В. І. Тацюка.

Пан Лука Кислюк, теж був великим жертвовавцем для оселі "Україна" і для одумівської молоді яку він гаряче любив. Він неодноразово давав грошову винагороду одумівцям за гарну працю в таборах, висилав одумівські однострої в інші країни, пожертвував 11. 700 дол. на різний інвентар. Пан Кислюк живе в Ніагара Фалс.

щається лише побажання якнайбільшого припливу (а річка ж є там) молоді на оселю "Україна", щоб наші виховники, кошові, адміністратори, мали роботи якнайбільше. Тоді оселя "Україна" і Україна — будуть жити вічно.

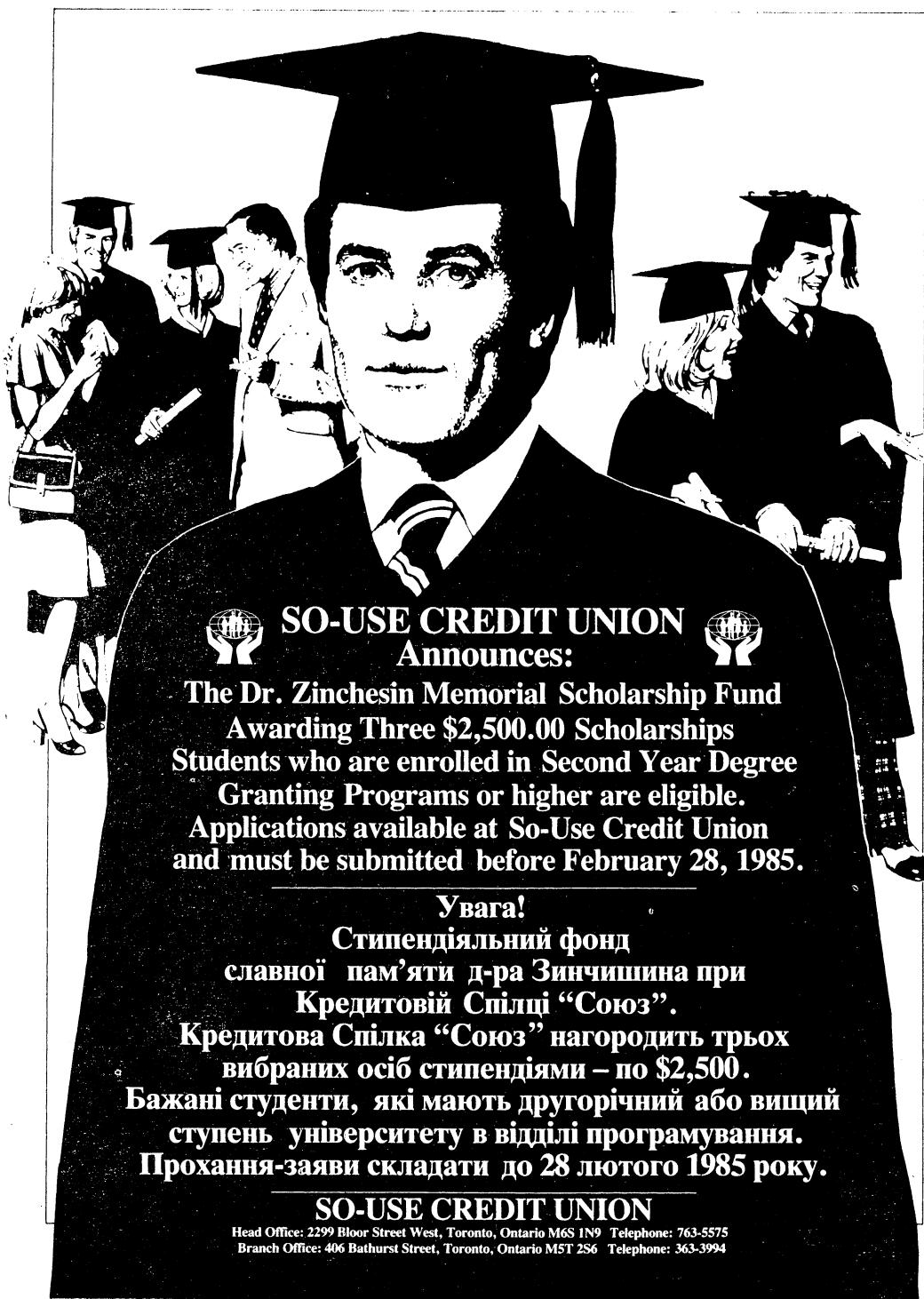
С ПІВЧУТТЯ

З приводу смерти Кардинала Української Католицької Церкви, Верховного Архиєпископа Йосифа Сліпого, ОДУМ Канади в сороковий день складає цією дорогою глибоке співчуття прихильникам за Патріярхат, духовенству та всім вірним Української Католицької Церкви, як також однодумцям і шанувальникам великого мученика України. Верховний Архиєпископ до дна випив чашу страждань у московських концтаборах, протягом вісімнадцяти років. За що? За любов до Бога, до свого народу, до своєї Церкви. Безбожницька комуністична влада судила Верховного Архи-

єпископа за так звані злочини супроти українського народу. З волі Божої, опинившися у Вільному Світі, Верховний Архиєпископ решту свого життя присвятив українському Патріярхатові, Українському Вільному Університетові, своїй Церкві та молоді. Хіба ж це злочин? Ні! Злочинцями супроти українського народу були ті, що судили Верховного Архиєпископа. З історичної перспективи майбутнього жалюгідними нікчемами видаватимуться його судді, а він, велетнем стоятиме у віках.

Василь Тимошенко
Голова Коша Старших
Виховників Канади

Віра Харченко
секретар

SO-USE CREDIT UNION
Announces:

The Dr. Zinchesin Memorial Scholarship Fund
Awarding Three \$2,500.00 Scholarships
Students who are enrolled in Second Year Degree
Granting Programs or higher are eligible.
Applications available at So-Use Credit Union
and must be submitted before February 28, 1985.

Увага!
Стипендіальний фонд
славної пам'яти д-ра Зинчишина при
Кредитовій Спілці "Союз".
Кредитова Спілка "Союз" нагородить трьох
вибраних осіб стипендіями – по \$2,500.
Бажані студенти, які мають другорічний або вищий
ступень університету в відділі програмування.
Прохання-заяви складати до 28 лютого 1985 року.

SO-USE CREDIT UNION
Head Office: 2299 Bloor Street West, Toronto, Ontario M6S 1N9 Telephone: 763-5575
Branch Office: 406 Bathurst Street, Toronto, Ontario M5T 2S6 Telephone: 363-3994

B. K. C.

ОЛІМПІЯДА 84 ВЖЕ ЗА НАМИ

XXIII-тя Олімпіада в Лос Анджелес — це вже історія. Успіхи, недоліки, старання перемоги — все це пережили спільно змагуни і глядачі. Очевидно, створено і героїв, ідеалів, до яких молодь світу приглядається і бере з них приклад. В легкій атлетиці був без сумніву Карл Луїз. У плаванню Алекс Бауман. В гімнастиці Мері-Лу Реттон. І чи колись забудеться неймовірну завзятість та силу волі швайцарської змагунки в марафоні Габріелли Андерсон-Шайс? Її вхід у стадіон опанував емоції всіх глядачів... Довго їй тривало обійти те останнє колесо. Та таки дійшла до мети під овациї стоячих глядачів. У цьому випадку — мета не була уявна лінія при кінці 42-кілометрового бігу. Кожному здавалося, що в цей момент пережили перемогу олімпійського ідеалу. Змагуни і глядачі були з'єднані почуттям віри в олімпійський рух!

В той час згадався змаг, про який преса мало-що подала. Було це кілька тижнів раніше, в тому ж Олімпійському стадіоні. Відбувалися першенства легкої атлетики США, як і вибір їхньої збірної олімпійської команди.

Сонце заходило над Тихим Океаном. Місто Лос Анджелес захопила приємна хвиля прохолоди. В Олімпійському стадіоні лиши малий гурт людей — глядачів. Більшість з них — це родина та товариші змагунів. Кінчався змаг десятиборства. Змагуни очікували останній рід цього спорту — біг на 1500 м. 13 перевтомлених мужчин, склад першого перебігу, вступили у стадіон. Позаду ледве тягнувся змагун із Флориди, Орвіл Патерсон. Патерсон не розрухувався, як його супротивники. Він відійшов на бік біжні і задумливо глядів у світло рефлектора. Добрий перебіг включив би його до збірної олімпійської команди США і тим дав би змогу брати участь у Олімпіяді.

Незадовго оголошувач скликав змагунів на старт. Патерсон поволі скинув свій теплий одяг, виявляючи забандажовану ліву ногу. У нього порваний м'яз. Все ж таки він став на своє місце при старті.

І так змаг почався. Всі вибігли швидким темпом. Всі крім Патерсона. Із опущеною головою, повільним кроком, він вирушив до мети. З кожним далішим кроком біль збільшувався. Незабаром першуни його перегнали. А незадовго і всі інші змагуни. Біг 1500 м — це не повних чотири рази кругом біжні. І так, коли переможець докінчив біг, Патерсонові ще треба було бігти два рази довкола. Кульгаючи він не піддавався.

З часом лише один Патерсон лишився на біжні. Неймовірнатиша охопила стадіон. Змагуни, глядачі, судді і преса запримітили, що перед ними неабияка сила людської волі. Раптом бурхливі оплески пролунали на стадіоні. Змагуни з запалом його заоочували. Ще сто метрів до ме-

ти. Оголошувач в стадіоні підхопив чар і силу цього спортивного моменту, цитуючи стару грецьку золоту думку. Голос його дріжав від напруження, слова тяжко творилися, все ж таки він проговорив: Ask not for victory, ask only for courage. In your pursuit, you bring honour to yourself. But more important you bring honour to all of us.

Для Патерсона не було олімпійського змагу. Його мрії згасли того дня. Все ж таки в очах глядачів та змагунів він був ЧЕМПІОНОМ! Він підтверджив, що людське стремлення до вершин не мусить увінчуватися нагородою. Він знов, що не виграє змаг на 1500 м. і не попаде на Олімпіаду. А все ж таки він виступив до бігу.

Патерсон підсвідомо підтверджив гасло модерної Олімпіади. Словами її основника П'єр де Кубертена "... основним в змагу не є виграти, але чесно змагатися..."

І тут згадується доля змагунів з України. Вони не мали мети. А їх багато. Сергій Бубка, Анатолій Писаренко, чи Юрій Седих... Цього року вони подвійно потерпіли. Совєтський Союз не лише далі їм не дає виступати для України, а й цілковито не допустив до їхньої участі в Олімпіяді бойкотом.

Цікаво, як буде в Калгарі і в Сеул у 1988 році?...

**СКІЛЬКИ Ви прикладали старань, щоб
ОДУМ у Вашому місті був
активнішим?**

**ARMADALE
MEAT PRODUCTS LTD.**

НАЙКРАЩІ М'ЯСНІ ВИРОБИ

В ТОРООНТІ Й ОКОЛИЦІ

Крамниця при вул. Блюр коло Джейн

Власник ІВАН ЛЕХНОВСЬКИЙ

**2404 Bloor Street West
Toronto Ontario, M6S 1P9**

Tel.: (416) 767-3424

A. C.

Федір Бойко, ініціатор нерухомого фонду, промовляє до учасників Конкурсу Творчості Молодих — 1983, перед врученням нагород. Біля нього ред. Л. Ліщина.

Торонто, 1 вересня 1984
Фото Марійки Критюк

ТАКИ ЦІКАВИЙ ЕТЮД

В журналі "М. У." за жовтень місяць 1984 р. був поміщений твір "Мій дідусь" Оксани Родак який був нагороджений на літературнім конкурсі за 1983 р. Його можна назвати літературним етюдом-картиною. Це опис людини, яка в оточенні родини займає поважне місце, бо вона заслуговує на певне пошанування від своїх онуків, а зокрема тут від онучки Оксани.

Авторка гарно, барвисто подала силует свого дідуся та показала нахил до спостереження і реалістично накреслила образ. Немов майярка намалюсвала картину з природи — ліс весною чи озеро над вечером зі всіма відтінками.

Дідусь Оксани мені знайомий вже більше, як тридцять років. До цього ще і співпраця на церковно-громадській ниві дала мені впізнати його. Я погоджується з Оксаною з тою характеристикою — комплексним обрисом, який вона подала у своїм творі та відмічу її здібність до літератури. Дідуся треба шанувати і любити, а тебе Оксано, вітаємо з успіхом.

Частина учасників Конкурсу Творчості Молодих — 1983.

Зліва: Віктор Юхименко, Петро Жура, Олександер Ємець, Оксана Родак, Світлана Ліщина, Алла Лисик, Ліза Притула, Андрій Жура, Андрій Петруш, Лариса Завертайло і Тарас Мачула.

Торонто, 1 вересня 1984
Фото О. Пошиванника

ВІДКРИТО НОВУ ДОМІВКУ ОДУМ-У В ЧІКАГО

В неділю, 21-го жовтня 1984 р. в Чікаго відбулося урочисте посвячення і відкриття новопридбаної домівки ОДУМ-у при 2116 Вест Чікаго вул. У присутності численної громади, митроф. прот. Орест Кулик завершив чин посвячення.

На цьому святі склали привіт: голова Всеукраїнського Євангельсько-Баптистського Об'єднання пастор Ол. Гарбузюк, від Каси "Самопоміч" през. Р. Мицик, від Першої Української Дівиці Богдан Кашуба, від Першого Українського Банку "Певність" Богдан Загородний, від "Самодопомоги" — оселі в Равнд Лейку Дм. Григорчук. Від Пласту, крім привіту, була делегація пластунів в одністроях. Філія ОДУМ-у Детройту, з привітом, вислава триох представників. Листовні привіти написали від ЦК ОДУМ-у, Головної Ради та ОДУМ-у Міннесоти.

З нагоди відкриття, була виставка одумівських видань, жетонів, пропам'ятних конвертів, марок, фотографій і т. п.

Будинок гарно виглядає. Гості й попередні власники дивувалися, як можна було гарно відновити старий будинок для вжитку молоді. В Чікаго, тепер, домівки ОДУМ-у, Пласти і СУМ-у є на тій самій вулиці, у тій самій околиці — "UKRAINIAN VILLAGE".

Щоб привести новоприданий старий будинок до вжитку, докладено було 18,000 дол. та понад 1,500 робочих годин. Хоч деяку працю виконали контрактори, найбільшу роботу зроблено було своїми силами. Працювало, більше чи менше, 26 батьків, одумівців та прихильників. Вони не погордилися, вони позакачували рукава і працювали, хто скільки міг, бо це ж для нас, для нашої молоді, нашого наслідства. Ті, що найбільше відробили годин — це Вас. Косогор — 400, Ол. Коновал — 181, Дм. Карнаух — 122, Ол. Пошиваник — 107, Вас. Коновал — 78, Сергій Семітко — 74.

Разом із батьками працювали і

На посвяченні домівки ОДУМ-у. Пластуни й одумівці стоять разом з прапорами.

Працівники в домівці ОДУМ-у. Зліва стоять: Ол. Пошиваник, Ром. Острівський, Серг. Семітко, Ол. Коновал, Дм. Карнаух, сидить: Василь Косогор.

діти. Разом із паном Косогором працював і син, і малій внук — Тимофій, який помогав батькові й дідові.

Ті, що не могли фізично помагати, помогли фінансово. Між пощертвами по 1.000 дол. і більше

склали родини Німченків, Деркачів та український банк "Певність".

Українська кооперативна каса "Самопоміч", так як помогала Пластові й СУМ-ові коли були у потребі, на ремонт домівки ОДУ-

Від Каси "Самопоміч", екзекутивний директор Богдан Ватраль вручає одуміцям чек на 2,500 дол. на ремонт і розбудову домівки ОДУМ-у. Із ним стоїть голова Української Світової Кооперативної Ради Омелян Плещкевич. Чек отримують Таня Островська, Мотря Пошиваник, Василь Ксновал та Володимир Ксновал — голова філії ОДУМ-у.

М-у пожертвувала 2.500 дол. При цьому треба (знову) пригадати, що коли ми тримаємо свої ощадності в неукраїнських установах, українська громада нічого не користає, бо чужі установи не жертвують на українські цілі. Тому, слід підтримувати своїх та пам'ятати кооперативне гасло "Свій до свого".

Повний список працівників і жертвводавців буде поміщений в цім журналі.

Через зміну околиці, ОДУМ мусів залишити домівку на вулиці Дівіжен. Без власної домівки, праця ОДУМ-у була розморощена і дещо гальмована. Проби мистецьких одиниць ОДУМ-у відбувалися переважно в гостинних українських парафіях: православній пар. св. Володимира і католицький пар. св. Йосифа, та у старій домівці Пласти. Бажаємо молоді ОДУМ-у, у власній хаті, ще кращих успіхів у її цінній виховній та громадській праці.

Василь Косогор відробив 400 годин в домівці ОДУМ-у.

Петро КОСЕНКО

ШУМИТЬ, ХВИЛЮЄТЬСЯ...

*Шумить, хвилюється безмежний океан,
Шаліє, піниться від краю і до краю.
Ось-ось дев'ятий вал — незбагнений шайтан
Уже й мене змете у повінь водограю.*

*Вже хвиля душу залива
Мою незайману, неложну
І вже в дорогу-путь тривожну
Мене всевладно порива.*

*Куди іду я? Що я хочу?
Який на мене жде уділ?
Чи я прийшов на світ для діл,
Чи мо' задаром ним морочу?*

*Чи я на битому шляху
Зустріну душу однозвучну?
Чи десь утіху шлюбнозручну
Зроблю якомусь реп'яху?*

*Кого в шаленім світі шумнім
Я братом рідним назову?
Яку я нечисть обійму
В пориві серця нерозумнім?*

*Шумить, хвилюється безмежний океан,
Шаліє, піниться від краю і до краю.
Ось-ось дев'ятий вал — незбагнений шайтан
Уже й мене змете у повінь водограю.*

1941

N. - J. SPIVAK LTD.

R. R. 1

LONDON, ONTARIO

(PRE-MIX CONCRETE)

18-ИЙ ТАБІР ВИХОВНИКІВ ЮНОГО ОДУМ-У ІМ. МИХАЙЛА ГРУШЕВСЬКОГО

30 червня — 14 липня, 1984 р., оселя Київ“, Аккорд, Н. Й.

Дорогі друзі:

Вітаю команду і учасників 18 табору виховників та бажаю вам успіху в переведенні назначеній програми.

Я, бувши в команді на попередніх тaborах, високо оцінюю високоякісний вишкіл та науку табору виховників та пов'язані з цим труднощі протягом табору та на іспитах. А тому всім таборовикам бажаю успішно закінчити програму та здати іспит.

Слава виховникам юного ОДУМ-у!

Василь Тимошенко
— кошовий ГРКСВ ОДУМ-у в Канаді

Дорогі друзі!

В імені всіх членів Коша С. В. ОДУМ-у в США щиро вітаю команду та учасників 18-го табору виховників юного ОДУМ-у імени проф. Михайла Грушевського та бажаю найкращих успіхів у вашій праці для нашої організації та всього українського народу.

А. Шевченко, СВП
— кошовий ГРКСВ ОДУМ-у в США

Дорогі Таборовики,

Цього року я мала велику приємність працювати з майбутніми виховниками юного ОДУМ-у. Це був мій перший рік в команді табору виховників. Всі учасники дуже старалися на цьому таборі. Всі працювали та помагали один одному, щоб закінчити цей табір успішно.

Кожного дня всі учасники вставали рано, робили руханку, їли, та йшли на гутірки. Гутірки були на різні теми. Нпр., ідеологія ОДУМ-у, історія ОДУМ-у, символіка ОДУМ-у і т. д.

Я надіяся що всі провели гарний час на цьому таборі при добірному товаристві, та сподіваюся що всі виховники-Кандидати і Виховники Ю-ОДУМ-у будуть допомагати їхнім філіям під час року!

Побачуся з вами на зустрічі!

Наталка Лебединська, СВУ
— старша бунчужна

СПОГАДИ З ТАБОРУ ВИХОВНИКІВ

Приїхав до табору — падає дощ. Перша збірка — падає дощ. Друга збірка — падає дощ. Х-ва збірка — падає дощ. Прогулька — падає дощ. Мандрівка — падає дощ. Ви думаете я жартою — ні, запитайте всіх таборян, коменданта, комендантову або комендантентят, всі скажуть що говорю правду. Але дощ також не падав постійно, ні, наприклад вночі дощ не падав, лише тоді коли приходилося надворі сплати. Помимо до-

щу маю також багато приємних спогадів, прогулька по дощі, мандрівка по дощі, гутірки під час дощу, перевірення домашніх завдань під час дощу.

Навчився я також багато від таборян, наприклад: контурні лінії в картографії, переіменовані на "культурні лінії", щоб припинити кров при кровотечі потрібно "душити кров", а я думав що потрібно притиснути частину тіла звідки тече кров. Також дізnavся, що помимо багатьох речей що беруться на мандрівку потрібно брати "свої ноги". Говорячи про "свої ноги" я перевірював що вони можуть стати й "не своїми ногами", спеціально після довгої мандрівки.

Жарти, жартами — провести тиждень чи два на тaborах з молоддю дуже цікаво, повчаючи. Всі вони життєрадісні, веселі, завжди з усмішкою на обличчях. Всі говорять українською мовою. Направду ніби знову попав на Україну, а говорять всі від найменших до найстарших. Приємні спогади, навіть і тоді коли падає дощ.

Бажаю всім учасникам табору виховників щасливо повернутися додому, добре відпочити, висохнути від дощів, а пізніше взятися за науку, за працю з молоддю для якої підготовив вас табір виховників.

Бажаю вам успіхів

Є. Кальман, СВП
— обозний

Дорогі друзі:

Ну вже і пролетів наш табір. Здається що тільки вчора ми приїхали, сюди на цю прекрасну оселю, а вже прийшов час прощатися. На загал табір пройшов дуже добре, але було б ліпше якби дощ не ішов кожного дня під час першого тижня.

Учасники цього табору були дуже працьовиті і намагалися здати свої іспити якнайліпше. Це був мій 2-ий рік в складі команди табору вих. Юного ОДУМ-у. Прошлого року я був бунчужний, а цього року я мав позицію писаря. Робота писаря не була легка але я пробував як міг вам допомогти. Я бажаю вам успіхів на тaborах, по філіях і у вашому житті. Надіяся що побачу вас на зустрічі в Торонті.

Ігор Лисик, СВУ
— писар

Сердечний привіт,

Команді та учасникам 18-го Табору Виховників ОДУМ-у.

Знання і досвід що таборовики набули за ці два тижні, вірю, що залишиться на ціле життя. Вірю що таборовики 2-го курсу які здобули сво-

ПРИВІТАННЯ

До: Хвальної Президії Єпархіального З'їзду
Східної Єпархії

Преосвящений Владико, високо-достойні отці,
пані добродійки, шановний пане голово Катедральної Управи, шановні пані і панове, дорога
молоде!

З нагоди З'їзду Єпархіальної Ради Східної Єпархії Української Православної Церкви в Канаді та з нагоди рукоположення випускника нашої рідної школи і курсів українознавства — отця Григорія Мельника, в імені ОДУМ-у вітаю Вас, преосвящений владико Василію, як рівно ж вітаю Єпархіальну Раду, благочестиве духовенство і вірних нашої Єпархії, блаженнішого Андрея, митрополита Вінніпегу і всієї Канади, консисторію та духовенство і вірних Святої Української Православної Церкви в Канаді.

Ваші візітациї, преосвящений владико, приносять всім нам велику радість і святковий настрій, бо Ви служите Богові й українському народові.

Від одумівської молоді прийміть преосвящений владико, найкращі побажання щастя, здоров'я і многая літ!

Щастя Вам Боже!

З одумівським привітом,

Наталка Семеген
Голова
Торонто, Канада

єю працею, звання Виховника Юного ОДУМ-у, гідно носитимуть це звання, далі працюватимуть над собою, високо триматимуть одумівський прапор, та будуть свідомими і гідними українцями.

Гратуляції команді за гарну, щиру й віддану працю. Гратуляції таборовикам за досягнення.

Олексій Пошиваник —
голова Ц. К. ОДУМ-у

Мої Вражіння

Цього року мені, на жаль, довелося бути на таборі дуже короткий час, хоч я і є членом команди цього 18-го Табору Виховників. Відразу після першого знайомства відчувався настрій та-

ЛИСТ ПРЕМ'ЄРА ДЕЙВІСА ДО ОДУМ-У

September 1, 1984

Ms. Vera Chartchenko,
Ukrainian Canadian Youth Association — ODUM,
Dominion Executive.

Dear Ms Chartchenko:

On the occasion of the Annual Rally of the Ukrainian Canadian Youth Association, it is my pleasure to convey through my colleague, Yuri Shymko, my warmest greetings and best wishes to the host, the Toronto Chapter, and to all the members of the Association and the Ukrainian Community who are gathered at this Banquet and Dance.

The Ontario Government is aware and appreciative of the dedication of ODUM to shaping Canadian youth of Ukrainian ancestry into responsible and productive citizens while nurturing their cultural identity and commitment to cultural preservation.

This Rally is an opportune time for me to express my congratulations to the Association for its many important contributions to the development of children and, consequently, to the present and future strength of our province and country.

May I also commend your tribute to the talented Ukrainian composer and courageous patriot, Volodymyr Ivasiuk, whose music is a reflection of his love of freedom and humanity and which will endure as an inspiration and a triumph of the human spirit.

On behalf of the people and the Government of Ontario, I wish you all a most enjoyable evening and the success of your 1984 Rally in the City of Toronto.

Sincerely ,

William G. Davis
The Premier of Ontario

Parliament Buildings
Queen's Park Toronto, Ontario
M7A 1A1

борян, нарікання на дощі попередніх днів і друге, турбування про близькі іспити.

Я вірю в те що всі ви набули багато знання за останні два тижні і є добре підготовані.

Бажаю вам всім великих успіхів в здобутті звання Виховника Юн-ОДУМ-у.

Юрій Іхтиаров СВП
— асистент

ДЯКУЄМО!

Дякуємо пані М. Юрчинюк, Тамарі Горлоф і Славці Дупняк за смачні страви, Пані Л. Шевченко за допомогу, а пану В. Юрчинюкові за фільм про голод!

**АНДРІЙ СТЕПАНЧЕНКО
ДАВ 1000 ДОЛ.
НА ФОНД "МУ"**

Вельмишановний пане
редакторе!

Я Андрій Степанченко передаю одну тисячу доларів на нерухомий фонд журналу "Молода Україна" в пам'ять моєї дружини Палагії Степанівної Степанченко яка відійшла у вічність 6 травня 1984 р. Роблю це також і на спомин нашим внукам докт. Юрієві, Павлу і Олі, Антонові, Ігорю і Алі Лисик про їх дідуся і бабусю котрі завжди їх любили.

З привітом,
А. Є. Степанченко

Тандер Бей, Онт., Канада
10 вересня 1984 р.

**

Цей лист з пожертвою св. п. А. Є. Степанченко прислав до редакції "Молода Україна" місяць перед своєю смертю. Помер він маючи майже 88 років в Тандер Бей, Канаді. Щире спасибі йому за дар, а родині і друзьям висловлюємо щирі співчуття.

Хай канадська земля буде легкою йому і його дружині, св. п. Палагії, що упокоїлась п'ять місяців раніше. Вічна їм пам'ять!

ЦК ОДУМ-у, Редакція і Адміністрація "М.У."

**ПОМЕР АНДРІЙ ЄГОРОВИЧ
СТЕПАНЧЕНКО**

**Нар. 30 листопада 1896 р. помер
15 жовтня 1984 р.**

П'ятнадцятого жовтня десь коло 5 год. по обіді мій брат Андрій знайшов нашого тата мертвого в своїй хатині. Боже мій! — Чому не дав нашому татові ще хоч трішки побути з нами? Татові треба було ще пожити, адже він, впродовж десяти років доглядав нашу хвору маму.

Мій тато! Яка ж у вас була велика терпеливість і посвята для мами. Ви ж ніколи не нарікали на свій життєвий тягар. Як мені шкода вас! Ви ж були мій найкращий вчитель, яка ж у вас бу-

Св. п. Андрій і Палажка Степанченко.

ла велика пам'ять. Які ж ви були скромні, ніколи не були жадні на чуже добро, своїм останнім ділились з близкім. Навіть перед смертю подбали за всім. Купили труни, заплатили за похорон, купили місце на кладовищі і поставили пам'ятник. Подарували на нерухомий фонд (Мол. Укр.) тисячу дол. на згадку нам і вашим внукам про вас і маму. Розписали своє маленьке майно між мною і братом і коли вже були зовсім слабі то ще знайшли силу і попрали свою білизну, а потім впали і вмерли. Не застали нас з братом ніяких забот. Все зробили так як і казали коло маминої домовини: "Ну мамочка чекай на мене, я не забарюсь на цім світі".

О, дорогий мій тато! Дякую

вам за ваші розумні життєві поради, за безкорисну любов, за всі земні труди які ви віддали для нас. Дякую, що ви були веселі і дуже не журились і других старались розвеселювати. Дякую мамо, що ви ніколи нічого не крали, не користались чужим добрим, не цурались людей і в добре і погані часи ділились останнім. За все це ми з Андрієм дякуємо вам. А тепер хай земля канадська буде вам і мамі легкою!

Разом хочу подякувати всім добрим людям які прийшли на похорон, а також за їхні добре діла.

Донька Олена Лисик з чоловіком Юрієм і дітьми і братом Андрієм

БЛ. П. ВАСИЛЬ ДАВИДЕНКО

В середу 12 вересня 1984 р. упокоївся Василь Михайлович Давиденко, на 87 році свого життя. Пан В. Давиденко народився 22 грудня 1897 р. в м. Токмак Запорізької обл. на Україні в родині Михайла і Оксани Давиденко. Переніс багато знущань в часи революції і розкуркулювання, був заочно засуджений на висилку, але добре люди повідомили його і він утік сам до м. Харкова, а пізніше приїхала дружина і двоє дітей. Проживав у Харкові до приходу німців, а у 1943 р. виїхали на роботу у Німеччину. Були в таборі, пережили репат-

ріяцію, і у 1949 році приїхав з дружиною Домною до Канади в Лондон. Дочка Ольга і син Василь вже були тут в Канаді, приїхали раніше. Був членом Укр.-Гр.-Православної Церкви в Лондоні від початку. Залишив у смутку дружину Домну Гнатовну, сина Василя, дочку Ольгу Соцан з чоловіком Яковом і внуکів Ліду і Ігоря і брата Сергія.

Нехай канадська земля буде йому легкою.

Вічна йому пам'ять!

Я. Соцан

ЛОНДОНСЬКІ ВХОДИНИ

В неділю 23-го вересня, 1984 року, до жати Івана та Надії Данильченко, з'їхалися їхні близькі куми друзі й приятелі і зробили для них приємну несподіванку — входини.

Хоч п-во Данильченко в Лондоні не новоприбулі, бо від того часу як набуто оселю ОДУМ-у "Україна", вони більше часу перебували в Лондоні, ніж в Торонто, але офіційно їхнє поселення в Лондоні розпочалося на початку цього року.

П-во Данильченко тепло привітали їхніх друзів і запросили до жати. Від присутніх, пані О. Співак привітала господарів і побажала багатьох літ і вручила п-ву Данильченко щирій і скромний подарунок. У товариській атмосфері, відбулася вечера після якої зібрані довго дискутували і висловлювали думки про громадські й організаційні справи, як також і про оселю. На закінчення вечора, на заклик пана М. Співака, пані Г. Кошман і пані В. Яремченко провели збірку на одумівський журнал "Молода Україна". Зібрано вісімдесят доларів. П-ву Данильченко бажаємо багато літ плідного життя в Лондоні.

Присутня

З ЖИТТЯ ГРОМАДИ ПРЕСВЯТОЇ ТРОЙЦІ В М. ЛОНДОНІ

У неділю, 16. IX 84 р. після Служби Божої всі присутні, за виключенням одиць, зійшлися у церковній залі, щоб за смачним обідом приготованим нашим дбайливим жіноцтвом, привітати о. Миколу — настоятеля парафії. Голова громади п. І. Ноженко відкрив гостину (а та гостина була скромним привіттям в честь о. Миколи) і попрощав о. Миколу до молитви — всі присутні проспівали "Отче наш". Скоро пані роздали смачний обід і чути було рясні похвали, яке все смачне! Після, голова громади привітав о. Миколу на новому місці, побажав кріпкого здоров'я, співпраці і терпеливості. Від відділу ім. княгині Ольги вітала голова п. Галина Володченко. "Наші ря-

Св. п. Марія Передерій

В першу річницю відходу в вічність, що стала 25 листопада 1983 року, моєї хороши і доброї дружини Марійки, як нев'янучу квітку на її могилу висилаю на прес фонд "Молода України" \$28.00.

Вічна її пам'ять!

Іван Передерій — чоловік

ди порідшиали, — сказала п. Володченко, — але ми мусимо і далі спільно працювати для добра Церкви і Народу". Отцеві Миколі побажала всього доброго, а здоров'я понад усе. Галина Кошман вручила о. Миколі скромний подарунок від відділу. Далі слідували привіти: від ОДУМ-у м. Лондону Дмитро Ноженко, від ТОП-у А. Терентів, від ТОП-у Канади І. Данильченко, від Кредитової Спілки і Центру М. Тищенко, від КУК М. Залізняк, від Комітету оборони духовенства П. Моренець, від корпорації оселі Україна п. М. Співак — голова корпорації зазначивши, що Церква живе і буде вічно жити "Дбаймо за чистоту нашого храму, працюмо спільно і будемо вічно живою нацією", — сказав п. М. Співак. Громада горда, що після "бурі" яка пронеслася над громадою, після ріжних знеславлень громади, як ціlosti, а деяких діяльних членів зокрема, прийшло затишшя і ми маємо настоятеля в особі о. Микола Бови.

Теплими словами привітав о. Миколу п. В. Дикий. Від присут-

ніх Антоніна Ноженко вручила о. Миколі грошовий подарунок і побажала спокійного і приємного буття серед нас. Після всіх говорив о. Микола. Кількома словами, зворушливо, з приявним юмором, розповів про свої роздуми щодо переїзду у "страшну" лондонську громаду, подякував за прийняття, за добре побажання і за подарунки, які залишається йому мілим спогадом на довгі роки в його душпастирській праці. Отець Микола закликав до всепрощення, дякував хорові за спів, обіцяв свою співпрацю з громадою і українськими організаціями. Молитвою закінчено гостину.

На заклик п. М. Співака п-ні Вікторія Калюжна і Ольга Співак провели збірку на українську пресу, яка дала 225.00 дол. На "Молоду Україну" призначено \$50.00. Щире спасибі збірщикам і жертводавцям, а о. Миколі — успішної і спокійної праці в нашій громаді!

Н. Кузьменко

В РОДИННОМУ КОЛІ...

Напевно всі українські батьки погодяться зі мною, що однією з найбільших радостей в їхньому житті, є одруження їхніх дітей, а особливо як вони одружується зі своїми чарівними українськими дівчатами чи хлопцями. Це ж дає їм і всім нам запоруку, що "Українському роду не буде переводу", що соки української землі, її традиції й звичаї, її мову, культуру і стремління будуть продовжувати з гордістю в будущість її нескорені волелюбні сини і дочки.

До таких щасливих батьків можна заражувати Валентину і Олексія Маслівців, та пані Франню Ласюк діти яких Анатолій Маслівець і Дарія Ласюк повінчалися в суботу 8-го вересня 1984 року в Українській Православній Кatedрі св. Володимира в Торонті.

Вінчали молоду пару отці настоятелі Юрій Ференців і Петро Бублик під бравурний спів катедрального хору під керівництвом пані В. Родак. Кatedra бу-

ла заповнена весільними гостями.

"Яке величне і прекрасне українське православне вінчання"! По вінчанні до молодого супружжя о. Ю. Ференців сказав як звичайно, змістовне та глибоко-релігійне слово, поблагословив і побажав їм всього найкращого в їхньому родинному житті.

Тут треба згадати, що родина Маслівців є широко відома в колах українського Торонто, а зокрема у православній громаді, де вони беруть активну участь вже довгі роки. Тут же при катедрі, їхній син Анатолій, бувши пластун, успішно скінчив курси українознавства. Видно, що батьки зразково виховали своїх дітей не лише як добрих громадян Канади, а й також як свідомих членів української громади.

Досягнення Дарії і Анатолія є не пересічні, бож Дарія скінчила Торонтонський університет в ділянці економії і працює як економіст у Онтарійському уряді, а Анатолій пішов ще далі і має ще цього року закінчити докторат (Ph.D.) у ділянці геофізики.

Браво діти! Горді за вас батьки ваші, горда і українська громада.

Гостинне приняття яке відбулось в залі церкви св. Покрови при вулиці Лідс, було культурне, веселе і приємне, та залишило у присутніх гостей надзвичайно милий спогад. Тут, як годиться за українським традиційним звичаєм, вітали новоодружену пару при вході хлібом і сіллю хрещені батьки: Дарії — Микола Міщурка і Марія Репін та Анатолія — Микола Безотосний і Ніна Воронов. Під оплески присутніх гостей і традиційного весільного маршу, молода пара з дружками і дружбами засіли за український весільний стіл.

Подану смачну вечерю поблагословив о. Ю. Ференців, а закінчив вечерю молитвою о. П. Бублик.

Короткою офіційною програмою приняття проводив Василь Міщурка прочитавши привіти й поздоровлення з-поза міста Торонто.

Від батьків вітала молодіть зворушену мама Дарії і батько Анатолія — Олексій Маслівець. Шедевром українського повчання і побажання молодим, було

**Анатолій і Дарія (Ласюк)
Маслівець.**

Торонто, 8 вересня 1984 р.

прекрасне і інтелігентне слово Якова Маслівця — дідуся Анатолія. В слові чути було любов, зрозуміння, діяпозон думки і досвід життя, яке всі присутні вислухали у надзвичайній тиші і насолоді, шануючи тим самим дідуся і його внуків яких він так гарно повчав, пригадуючи ім чиї вони діти, чого вони тут і що від них український народ очікує. Під час привіту у багатьох на очах показались слізози.

Від дружбів і дружок вітав молоду пару гарною українською мовою і змістовним словом перший дружба Мирон Копистянський.

На закінчення офіційної частини молодий Анатолій від себе і своєї дружини Дарії, подякував всім тим, що вітали їх, та всім гостям, що своєю присутністю звеличали їхній незабутній день і побажав всім доброї і веселої забави.

...Полились чудові звуки "Батри" і закрутись весільні пари...

Приємно, що весілля молодих Дарці і Анатолія було культурно і веселою імпрезою й залишило в усіх присутніх приємний спогад і надію, що й другі українські хлопці і дівчата будуть наслідувати їхні кроки творячи клітини свідомих українських

родин у своїх церквах і українському суспільстві.

Бажаємо вам щастя, радості в подружжі і многих літ!

М. Лат.

65-ЛІТНІЙ ЮВІЛЕЙ ЄВФРОСИНИ БРИДУН

Гостинна родина панства Мотій Михайла Миронів у своєму дому влаштували в неділю, 16 вересня святоче відзначення 65-літнього ювілею своєї мамі й бабусі Євфросинії Бридун. Народилася Євфросинія й її чоловік сл. пам. Іван на Полтавщині в Україні. З ранньої молодості, а потім і після одруження довелося жити у матеріальних недостатках, а особлива вбогість й тяжка щоденна праця насунулися після розкулачення чоловікою родини й колективізації.

Не радісне життя родини Бридунів було й у Німеччині, але надія й віра в Бога при найгірших умовах й труднощах не затмрювала на краще майбутнє.

Приїхавши до Канади, родина розпочала нове щасливіше життя, та недовго сяя промінь світла радості в родині. Через неважливість працівників на будові любимого чоловіка й тата доні в нещасному випадкові скалічено. Від того часу опіка родини лягла на плечі сильної дужом ювілятки п. С. Бридун. Вона доглядала прикутого до ліжка свого чоловіка до смерті, вона уможливила дочці закінчити школу й улаштуватися на добрій посаді, вона стежить за своїми онуками — Маруся й Віктор — як за зіницею в оці. Онуки закінчили українську школу й Курси Українознавства ім. Ів. Котляревського, закінчили гайスクл і учатися в університеті. Для них і нині бабусі поради є зобов'язуючі не менше як мами й тата (прошу прощення в останніх).

Ювілятку мали б вітати в суботу, 15 вересня, але через її відсутність в Торонті (думаю, що її навмисно випровадили до відпочинкової оселі на півночі) дату змінили, а ось в суботу не повернеться додому. Що тоді робити?

Приготування до цього урочис-

того дня родина розпочала за-
вчасно й вся підготовча праця
продумана й сплянована до най-
менших дрібниць. Це помічалося,
що як буде родина й гости вітати
ювілятку коли вступить в хату,
улаштування чи розташування в
залі столів й інших меблів, ви-
значення місця біля стола, а вже
щодо різних смачних страв та
різних приправ до них, тістечок,
напоїв то поза всяким сумнівом,
що вони готувалися заздалегідь.

Всією підготовкою й приготу-
ванням керувала дочка п. Бри-
дуна п. Мотя, а їй в обслузі допо-
могали пані В. Демчишин, онука
панна Маруся, панна Т. Дрозд й
інші, а там де потрібно було до
тяжкої праці то вже виконували
зять Михайло, онук Віктор й ін-
ші. На відзначення ювілею Єв-
фросинії запрошено родину О.
Брудуна, братову Настю та при-
ятелів-друзів до 25 осіб.

Як увійшла до хати ювілятка
то її вітали з днем народження
й проспівали Многая літа, опісля
на запрошення господарів всі за-
сіли за стіл на якому були на-
ставлені всякі смачні страви, ла-
соці й напої.

Характерною рисою в ювілятки
було те, що хоч її й посадила
дочка на призначене крісло, а
потім розсаджували рідню й го-
стей, то вона стежила, особливо
за онуками як вони запрошують
гостей до столу. Відчувалося що
ніби вона не привчила їх ввічли-
во повадиться з гістьми і хотіла
б встати й піти на допомогу їм,
а вони вив'язувалися з свого об-
в'язку бездоганно.

Відчитавши молитву й відспі-
вавши — Многая літа — розпо-
чався обід. Напочатку було до-
сить тихо, хіба лише чулося цо-
кання чарок, та похвалу страв, а
згодом розпочалися вже душевні
розмови.

Спогади провадилися на різні
теми: юні літа, родинне життя,
матеріальне становище, виховання
й навчання в родині, в школах,
в суспільстві, вплив держав-
них урядів на життя народу, зна-
чення релігії, звичаїв, обичаїв і
інші подібні розповіді про мину-
ле й сучасне.

Пані Ліда Равриш згадала й
про значення преси та радіо в
теперішні часи, й зробила за-

клика допомогти фінансово оду-
мівській пресі й радіо.

Цей (внесок)-заклик присутні
схвалили й панни одумівки: Ма-
руся Мирон й Таня Дрозд пере-
вели збірку. Жертводавці: Роди-
на Мирон — \$21.00, Ліда й Гри-
горій Равриш — \$21.00, Віра й Во-
лодимир Адамець — \$10.00, Ліля
й Славко Адамець — \$10.00, Віра
й Андрій Ліщина — \$10.00 Настя
й Олександер Брудун — \$5.00,
Ольга й Іван Данилюк — \$5.00,
Маруся Лисенко — \$5.00, Вален-
тина Лисенко — \$5.00, Ігор Корж
— \$4.00, Таня Дрозд — \$3.00 та Ва-
лентина Демчишин — \$2.00. Ра-
зом \$101.00. Гроши розподілили
на журнал Молода Україна 51
дол. і радіопрограма Молода
Україна 50 дол.

По закінченні обіду й розмов
гості ще раз вітали ювілятку й
бажали в добром здоров'ї про-
жити ще багато років, а господা-
рям панству Мирон дякували за
миле прийняття й щедрий обід.

Присутній

З ЖИТТЯ ОДУМ-У В МІННЕСОТИ

На ЗУСТРІЧ ОДУМ-У-ТОП-У в
Торонто, Канада в цьому році
їздили: Анатолій, Дарія, Богдан,
Нatalka i Соня Лисі, Федір, Ма-
рія, Павло і Іван Гайові, Павло
Ярмулович.

**

ГРАУЛЮЄМО Христю Танасій-
чук і Соню Лису з закінченням
другого року курсів Виховників
Юного ОДУМ-У і зі здобуттям
звання Виховника Юного ОДУ-
М-У.

**

ЧЕРЕЗ далекі дороги довіду-
ємося, що наша перша одумів-
ська лікар-дентистка Оля Татар-
ко вийшла заміж за Д-ра Джеймса
Натана Фрай. Бажаємо Олі
щасливого подружнього життя
та успіху в праці.

**

ЩИРО вітаємо Леоніда і Таню
Рябокінь з народженням доні,
яку назвали Настуя. Дай їм Бо-

же багато потіхи а дитині до-
брого і тривалого здоров'я.

**
*

ЧУЄМО, що в родині Вовків зно-
ву буде весілля. Еля заручилася
з Петром Піддубним. Весілля бу-
де на Меморіал вікенд. Гратулю-
ємо Елю і Петра, якого добре па-
м'ятаємо з одумівського табору
Міннесоти.

**

ЗАЙНЯТТЯ Юн. ОДУМ-У разом з
лекціями українських народніх
танців відбуваються регулярно
по понеділках о 6:30 вечора при
церкві св. Михаїла. Батьки! При-
возьте дітей на ці заняття та на
науку танців, якими керує Ма-
рійка Голуб.

**

ТАНЦЮВАЛЬНА ГРУПА ОДУМ-У
виступила на Українському дні в
Мінегага парк 9-го вересня ц. р.
Виступ був дуже гарний і цим
поздоровляємо і хвалимо всіх
танцюристів та їхнього керівни-
ка Марійку Голуб.

**

Петро ГЛОБА повернувся до рід-
ної Міннесоти і тепер студіює в
Ст. Томас коледж.

УВАЖНИЙ ЧОЛОВІК

Жінка з чоловіком поверну-
лася з театру додому.

— Слухай, жінко! А сьогодні в
театрі я був уважніший, ніж ми-
нулого разу. Дивись, я приніс
твою і свою парасольки.

— Що ти говориш, чоловіче!
— вигукнула жінка. — Адже ми
сьогодні парасольок до театру
не брали.

ДРУЖНЯ ПОРАДА

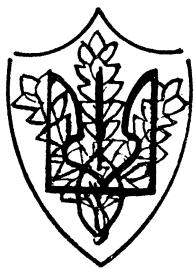
— Вона мені говорила, що я
найкрасивіший, найвідважніший
чоловік на світі! — сказав Петро
товарищеві.

— Не одружуйся на дівчині,
котра з самого початку обду-
рює тебе, — порадив товарищ.

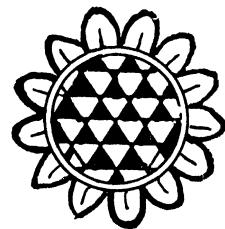
**

Правник читає родичам за-
віщення, де він пише:

“... Будучи при здоровому мис-
ленні, я всі свої гроши перед
смертью прогуляв...”

СТОРІНКА ЮНОГО ОДУМУ

Група учасників з 5-го Кобзарського табору на оселі "Україна" під час виступу на одумівській зустрічі. Дирігент Оксана Метулінська.

Оселя "Київ", 2 вересня 1984 р.

Фото Ол. Пошиванника

Наталя ЗАБІЛА

ДВА ГРИБОЧКИ

Казка

Ось два грибки з-під колючок
З'явилися в ліску.
Один із них — це Маслючик
В блискучім капщучку,
А другий — хоч маленький ще —
Та справжній Білий гриб.
Ласкаве сонечко пече,
Минає кілька діб.

Гриби міцнішають щодня,
Тугі, як колобок.
Вже кожен з них не маленя,
А підліток-грибок.

От раз почули два грибки:
В траві під ялівцем
Якісь заброди-слимаки
Змовляються тихцем:

— Отам, де сосни та дуби, —
Для нас пожива є.
Там оселилися гриби,
І щогодини, щодоби
Все більше їх стає...

Ходім негайно, позвемо
Всіх родичів своїх,
На рід грибний нападемо
І переможем їх!

Сказали так і подались
Без зайвих балачок...
Затрясся, мов з осики лист,
Злякався Маслячик:

— Біда! Ховаймось швидше, ох!
Зариймось в колючки!
— Хіба ж лише для нас для двох
Страшні ці хижаки?!

Нам поспішати зараз слід
У ліс, в найглибший глиб,
І попередить весь наш рід! —
Промовив Білий гриб.

— Не можу! Й ти не зможеш теж —
Маслюк заскиглив. — Ох!
Ти ж на одній нозі впадеш!
Ховайся краще в мох!

I Маслючик під капщучком
Скандзюбився, приліг,
Накрився глицею, листком
I злякано застиг.

Та Білий гриб промовив: — Ні!
Я всеодно піду!
Піду до нашої рідні
I відведу біду!

Зирнув навколо молодець
I прутика знайшов,
Зробив із нього костурець,
Підперся і пішов!

Прямцем, між сосон і дубків
Уперто — діб та діб!
I от придибав до грибків
Сміливий Білий гриб.

Зняли грибочки плач та крик,
Страшну почувши вість.
— Спокійно! — мовив Боровик. —
Ніхто ще вас не єсть!

До вітерця звернувся він:
— Лети, скажи пташкам —
Нехай збирають свій загін
I допоможуть нам!

Тимчасом військо слимаків
Вже здалека повзе,
Повзе між квітів і пеньків
I все псує й гризе...

Загін птахів не ждав, не спав —
Полинув навмання,
На ворогів, як хмара, впав
I знищив їх до пня!

Гриби зраділи. Кожен звав
Героєм, молодцем
Того, хто рід свій врятував,
Підпершився костурцем.

А Маслючик-страхополох
Почув веселій крик
I заховавшись ще глибше в мох,
Бо сором дуже пік.

**КОМИТЕТ СВІТОВОГО КОНКУРСУ ДЛЯ
МОЛОДІ ІМ. МАРУСІ БЕК "УКРАЇНА
В АНГЛОМОВНИХ ВИДАННЯХ"**

Детройт, 18 серпня 1984 р.

Дорога Панно Родак!

З приємністю повідомляємо Вас, що Жюрі 5-го Конкурсу "Українка" в англомовних виданнях ім. Марусі Бек, поставила Ваш збірник на першому місці в молодечій секції, що рівняється першій нагороді в сумі триста доларів (300 дол.), яку пересилаємо в прилозі.

Жюрі надало Вашому збірникові незвичайну оцінку, бо там включено багато цікавого та різноманітного матеріалу. До того, збірка старанно укладена. Члени жюрі пам'ятали Ваші збірники з попередніх років та спостерегли, що вони поступенно стали кращими.

Вітаємо Вас з Вашим успіхом та сподіємось, що надалі прийматимете участь в цих річних конкурсах, так як це Ви досі робили. Грошева нагорода є важкою, але важливішим є те, що Ви робите щось корисного для українського народу, бо помагаєте творити потрібне джерело цінних матеріалів для українських істориків.

Щиро поздоровляю та остаюсь з належною пошаною,

За Комітет "Українка"

Степан Віхар
голова

Детройт, 18 серпня 1984 р.

Дорога Панно Ліщина!

З приємністю повідомляємо Вас, що Жюрі 5-го Конкурсу "Українка" в англомовних виданнях ім. Марусі Бек, поставила Ваш збірник на третьому місці в молодечій секції, що рівняється третій грошевій нагороді в сумі сто доларів (100 дол.), яку пересилаємо в прилозі.

Вітаємо Вас з Вашим успіхом та сподіємось, що надалі прийматимете участь в цих річних конкурсах. Грошева нагорода є важкою, але важливішим є те, що Ви робите щось доброго та корисного для українського народу, бо помагаєте творити потрібне джерело цінних матеріалів для українських істориків.

Щиро поздоровляю Вас та остаюсь з належною пошаною,
За Комітет "Українка"

Степан Віхар
голова

Гратулюємо Вас, дорогі одумівки — Оксано Світлано!

ЛИСТИ ДО РЕДАКЦІЇ

Вш. п. редакторе!

Оповідання Леоніда Павлюка "Обікрадена юність" в вересневім числі журнала мене дуже зворушило. Воно мені припало близько до серця. Знаю що подібні чи навіть гірші нещастя мали і мають чимало українських родин. Також, багато нового і цікавого я довідалася із статті Віктора Мішалова "Бандура на Україні сьогодні" друковані в журналі за березень 1983 р.

Оксана Метулинська
Ст. Катеринс, Онт.

Вельмишановний добродію редакторе!

...Я хотів би заперечити "пораду" однієї читачки ж. "Молода Україна" ("читачка від самого першого числа журнала"). Вона в своїм "Листі до Редакції", надрукованім у вересневім числі "М.У." радить запровадити в цьому журналі "одну-две" англійськомовні сторінки, щоб, мовляв, "більше зацікавити молодь журналом — щоб вона (а не тільки її батьки) його більше читала".... Це було б на мою думку, посилення асиміляції "згори", всупереч протилежній думці цієї "читачки".

В. Чапленко
1 жовтня 1984 р.

Шановна редакціє!

Хоч я уже добре не бачу, при доброму світлі, а часом з побільшуючим шклом читаю "Молоду Україну". В ній друкуються цікаві статті і вірші.

Щасти Вам Боже!

Параска Кашиба
Еванстон, Ілл., США
23 жовтня 1984 р.

Вш. п. редакторе!

Велике признання вам за добре редактований журнал. Статті Світлани Кузьменко про українських жінок-героїнь і Валентини Родак про Тараса Шевченка були цікаві і на високому рівні.

Дай вам Боже сили і наснаги на довгі і довгі літа.

Павло Остапович
Торонто, Онт.
18-го листопада 1984 р.

Пане редакторе!

В журналі бажано бачити статті на історичні теми, про українську старовину, культуру, звичаї. Це щоб діти знайомились і довідувались звідкіля вони і чиїх батьків.

Олексій Свистун
Етобіко, Онт.

Вш. п. редакторе!

Я з великою приємністю читаю те що пише молодь як вона є на тaborах: на виховному, відпочинковому, кобзарському, спортивному.

Люся Тимошенко
Торонто, Онт.

Дорогий Пане Редакторе!

Читаючи в "МУ" цікаві дописи про окремих провідних членів ОДУМ-у, думаю що буде теж цікаво читачам знати про членів ОДУМ-у, які придбали вищу освіту та фах. Подаю "квітку" з нашого колишнього осередку в Монреалі. Це потрібне для історії.

1. Володимир Передерій — д-р геології,
2. Олександр Мельник — д-р хемії, 3. Володимир Павлівець — д-р медицини, 4. Володимир Михайлівський — д-р хемії, 5. Ліда Михайлівська-Гузик — мгр. мікробіології, 6. Галина Жовтоніжко — мгр. кліматології, 7. Микола Бова — священик УГПЦ, 8. Віктор Пергат — інж. електронік, 9. Юрко Приймак — інж. хемік, 10. Валя Михайлівська-Курилів — історія, 11. Таня Глухів — викл. франц. мови, 12. Віктор Цвітков — математика, 13. Ліда Терещенко — вчителька, 14. Ніна Вусата-Ромас — картографія, 15. Лариса Грицина-Ткаченко — географія, 16. Оля Цехмістро — філософія, 17. Таня Аксюк — мистецтво, 18. Оля Білоцерківська — викл. англ. мови, 19. Наталка Білоцерківська — мистецтво, 20. Неля Гайчук — адвокат, 21. Євген Вусатий — інж. техн. срібла, 22. Юрко Поліщук — економіст, 23. Євген Чижків — інж. електроніки, 24. Юрко Горонович — китотознавство, 25. Володимир Грицина — інж. електроніки, 24. Гая Радюк — викл. англ. мови, 26. Ірина Ромас-Степова — комерція, 28. Ігор Ромас — адміністрація, 29. Тамара Буреш — музика, 30. Лілі Мосап-Гайдук — мед. адміністрація, 31. Микола Павлівець — комерція, 32. Федір Федоренко — журналіст.

Військові звання

1. Віктор Пергат — полковник.
2. Володимир Павлівець — майор.
3. Юрко Поліщук — лейтенант.

З них кол. голови філії ОДУМ-у

1. Федір Федоренко, 2. Юрко Приймак, 3. Віктор Цвітков, 4. Віктор Пергат, 5. Олександр Мельник, 6. Юрко Горонович, 7. Галина Жовтоніженко, 8. Ігор Ромас.

З пошаною і привітом
А. Степовий, Ст. Вих.
Монреаль, 2 серпня 1984 р.

**ОДУМ виховує молодь в пошані
до думок інших.**

КРЕДИТОВИЙ СОЮЗ

- Має щоденний щадничий кипчак із позичкою, ними гроші.
- Дає малі і великі особисті і моргеджеві позички, в міру можливостей.
- Має життєву асекурацію на заощадження до \$2.000 на особисті позички до \$10.000 після симог КЮМІС.
- Має чеки особисті даром і для подорожуючих та платить 3% на чекові контракти.
- Приймає оплати за газ, електрику, телефон і воду.
- Дає різні фінансові поради.
- Дає паспортові гарантії
- Дає добру, точну, чесну і вчасну обслугу.
- Дає добре кредитові звіти
- 34 роки на службі Рідного Народу.
- Вступайте в члени і щадіть ще ніж Вам треба позички, малої чи великої.
- Позичайте на догідні сплати і пізыкі відсотки.

SO-USE CREDIT UNION LTD.

2299 Bloor St. West
Toronto, Ont. M6S 1N9
Tel.: 763-5575

BRANCH OFFICE:

406 Bathurst St.
Toronto, Ont. M5T 2S6
Tel.: 363-3994

МОЛОДЬ – МАЙБУТНЄ НАЦІЇ!

Допомагайте молоді

**морально й
матеріально.**

**ОДУМ потребує
Вашої помочі!**

НА ПРЕСОВИЙ ФОНД "МОЛОДОЇ УКРАЇНИ" ЖЕРТВУВАЛИ:

Замість квітів на свіжу могилу моого тата і мами св. п. Андрія і Палажки Степанченко, донька Олена Лисик з чоловіком Юрієм і дітьми, Ошава, Онт. **\$100.00**

У першу річницю смерти нашого дорогого батька і дідуся сл. п. Григорія Сніга, який відійшов від нас у вічність 9-го жовтня 1983 р., у незабутню пам'ять родина Сніг з Лондон, Онт. складає **\$100.00**

Зібрано під час входин Івана і Надії Данильченків, Лондон, Онт. **80.00**

Теодор Матвієнко, Торонто, Онт. **\$75.00**

Зібрано під час відзначення дня уродин Миколи Метулинського з Ст. Кетерінс, Онт. **\$65.00**

Валентина і Олексій Маслівці, Торонто, Онт. Весільний подарунок, з нагоди одруження сина Анатолія з Дарією Ласюк. **\$60.00**

Замість квітів на свіжу могилу бл. п. Василя Давиденка. Переслав Я. Соцан, Лондон, Онт. **\$60.00**

Як нев'янучий вінок на могилу Бориса Олександрова, в 5-ту річницю смерти — від дружини Світлани і синів Бориса і Олександра, Торонто, Онт. **\$50.00**

У першу річницю смерти сл. п. Марійки Передерій переслав чоловік Передерій, Монреаль, Кве. **\$28.00**

Замість квітів на могилу св. п. Євгенії Тур склали:

Світлана Грибінська, Торонто **\$25.00**

Відділ ТОП-у в Торонто **\$25.00**

Нев'янучий вінок на могилу сл. п. Андрія Степанченка, Григорій і Тамара Неліпи, Вітбі, Онт. **\$25.00**

В світлу пам'ять наших спочилих навіки, батьків і мужа: Андрія і Палажки Степанченко, Андрія і Марфи Сеник, Захарія і Анни Зіма, мужа Михайла Сімаговського, дідуся і бабусі Степанченко (внук Ігор), склали на

прес-фонд журнала "Молода Україна":

К. Сімаговська	\$20.00
К. Сірко	\$20.00
О. Лисик	\$20.00
Ігор Лисик	\$10.00

Ошава, Онт.

Марія Макей, Торонто, Онт.	\$20.00
-------------------------------	----------------

Володимир Корженівський Торонто, Онт.	\$16.00
--	----------------

О. Куриленко, Австралія	\$12.00
О. Смолянський, Бетлегем, Н. Й.	\$10.00

Н. Ковелевська, Ютіка, Н. Й. США	\$8.00
-------------------------------------	---------------

М. Валер, Вестон, Онт. Варвара Логин, Гамільтон, Онт.	\$8.00
---	---------------

С. Глущко, Торонто, Онт. П. Супрун, Вестон, Онт.	\$8.00
---	---------------

М. Бурак, Бімсвіл, Онт. І. Кейдан, Севен Гілс, Ог.	\$8.00
---	---------------

США	\$5.00
-----	---------------

В. Антоненко, Розвел, США	\$3.00
---------------------------	---------------

П. Макогон, Торонто, Онт.	\$2.00
---------------------------	---------------

Ф. Михалко, Австралія	\$2.00
-----------------------	---------------

НОВИХ ПЕРЕДПЛАТНИКІВ ПРИСДНАЛИ:

Раїса Ліщина, Торонто Онт. — 1 Леонід Ліщина	— 1
---	-----

ХИТРІСТЬ

Гість підходить до хати і бачить, що син господаря на присадибній ділянці косить.

— І як тобі вдалося примусити його робити?

— Я сказав, що загубив у траві десять карбованців.

Іспанський письменник Бласко Ібан'ес, ідучи на прогулку, забув узяти окуляри. Виявив це перед дошкою об'яв, де не міг нічого прочитати.

— Прошу, прочитайте, будьте добрі, що є в тому оголошенні, — звернувся він до мужчини, що надійшов.

— Вибачте, — відповів той. — Я такий самий, як і ви, — я теж не вмію читати.

Ціна 1.25 дол.
в США і Канаді

M O L O D A U K R A I N A

If not delivered please return to:

Box 40, Postal Station "M"
TORONTO, ONT., CANADA
M6S 4T2

R. CHOLKAN & CO. Ltd.

2204 Bloor St. W.
Toronto, Ont. M6S 1N4

INSURANCE FOR: FIRE, AUTO, LIFE
УСЛІКОГО РОДУ АСЕКУРАЦІЇ ВІД ВОГНЮ.
НА АВТА, ВІД КРАДЕЖІ, НА ХАТУ.

Телефонуйте до

ЯРОСЛАВА КОВАЛЯ

Tel.: 763-5666

S N I H HEATING & COOLING

ВОЛОДИМИР СНІГ
Власник

11 Marmora St.
LONDON, ONT. N5Z 1Z4

Telephone
(519) 432-1983

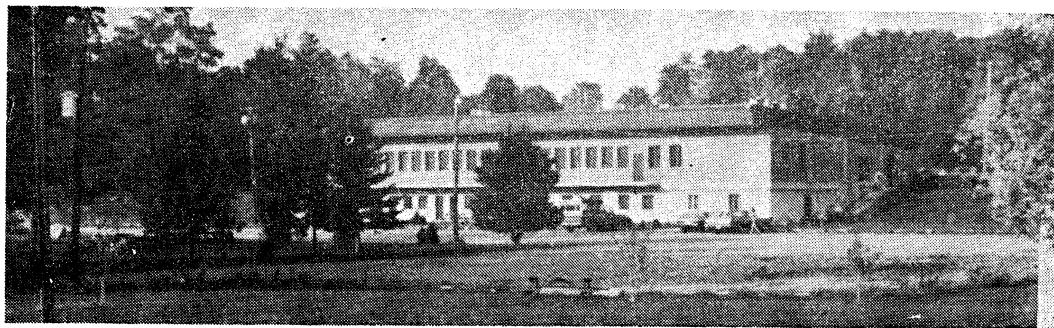
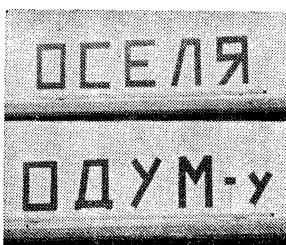
"UKRAINIAN VACATION RESORT INC.

"УКРАЇНА" ВІДПОЧИНКОВА ОСЕЛЯ

Board of Directors: P. O. Box 1716, Stn. "A", London, Ont., Canada N6A 5H9

Resort: R. R. 1 (Gore Road), Dorchester, Ont., Canada N0L 1G0

Tel: (519) 455-9939 (519) 453-6130

Оселя розташована на окраїні м. Лондону, Онт., Канада, в містечку Дорчестер. На оселі відбуваються Курси Виховників ОДУМ-у, Відпочинково-Виховні Табори Ю-ОДУМ-у, Спортивні Табори ОДУМ-у, Кобзарські Табори ОДУМ-у, одумівські зустрічі, з'їзди, конференції, пікніки та різноманітні імпрези. Заля оселі приміщує 600 осіб і надається на різні українські імпрези з модернім кухонним устаткуванням та смачними українськими стравами. Оселею керує Рада Директорів. Голова — М. Співак. Зацікавлених прошу писати або телефонувати на повищенні подану адресу. При нагоді відвідайте оселю, а ми будемо сердечно вітати Вас.

Інформує І. ДАНИЛЬЧЕНКО — заст. голови та орг. референт